

Dziennik Urzędowy L 325

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

28 października 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1858/2004 z dnia 27 października 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1859/2004 z dnia 27 października 2004 r. ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o pozwolenia na przywóz młodych byków opasowych, składane w październiku 2004 r. 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa 4

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1861/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do brzoskwiń i nektaryn 10

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1862/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające normę handlową mającą zastosowanie do arbuzów 17

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1863/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające normę handlową dla pieczarek hodowlanych 23

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1864/2004 z dnia 26 października 2004 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich 30

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1865/2004 z dnia 27 października 2004 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w odniesieniu do wniosków złożonych w czasie pierwszych dziesięciu dni roboczych października 2004 r. w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 327/98..... 39

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rada

2004/734/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów 41

2004/735/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie mianowania nowych członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego 51

2004/736/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 21 października 2004 r. upoważniająca Wielką Brytanię do wprowadzenia środka specjalnego stanowiącego odstępstwo od art. 11 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych 58

2004/737/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 21 października 2004 r. upoważniająca Włochy do zastosowania środka ustanawiającego odstępstwo od art. 2 ust. 1 Szóstej Dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych 60

2004/738/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 21 października 2004 r. upoważniająca Portugalię do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 ust. 1 lit. a) i art. 22 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych 62

2004/739/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa BiH/3/2004 z dnia 29 września 2004 r. w sprawie ustanowienia Komitetu Uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie 64

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1858/2004

z dnia 27 października 2004 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 października 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 października 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 27 października 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	56,2
	204	43,2
	999	49,7
0707 00 05	052	120,2
	999	120,2
0709 90 70	052	92,6
	204	44,5
	628	48,8
	999	62,0
0805 50 10	052	51,6
	388	53,3
	524	67,6
	528	38,0
	999	52,6
0806 10 10	052	91,9
	400	198,2
	999	145,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,7
	400	103,3
	404	95,0
	442	61,0
	512	106,0
	720	99,6
	800	206,0
	804	105,8
0808 20 50	999	107,3
	052	103,7
	720	75,4
	999	89,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1859/2004**z dnia 27 października 2004 r.****ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o pozwolenia na przywóz młodych byków opasowych, składane w październiku 2004 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1202/2004 z dnia 29 czerwca 2004 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz młodych byków opasowych (od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r.)⁽²⁾, w szczególności zaś jego art. 1 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1202/2004 ustalił liczbę młodych byków, jakie można przywozić na warunkach specjalnych w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2004 r. Ilości, o jakie występowano we wnioskach o wydanie pozwolenia na przywóz, mogą być uwzględnione w całości.

- (2) Ilości, na jakie mogą być składane wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz od 1 stycznia 2005 r., należy ustalić w ramach ogólnej ilości 169 000 sztuk, zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1202/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każdy wniosek o pozwolenie na przywóz, złożony zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 akapitu 2 trzecie tiret rozporządzenia (WE) nr 1202/2004, zostaje uwzględniony w całości.

2. Ilości dostępna w okresie określonym w art. 1 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1202/2004 wynosi 71 820 sztuk.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 października 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 października 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 30.6.2004, str. 19.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1860/2004**z dnia 6 października 2004 r.****w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. sprawie stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uważa się, iż środki pomocowe nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Komisja stosowała art. 87 i 88 Traktatu, a w szczególności wyjaśniła, w wielu decyzjach, pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja, ostatnio w rozporządzeniu (WE) nr 69/2001⁽³⁾, określiła również swoją politykę w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uważać, że art. 87 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania. Ze względu na specjalne zasady, które stosuje się w sektorze rolnym i rybołówstwa, a także mając na uwadze ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty udzielonej pomocy mogłyby spełniać kryteria art. 87 ust. 1 Traktatu, rozporządzenie (WE) nr 69/2001 nie ma zastosowania w tych sektorach.
- (3) W świetle doświadczeń nabytych przez Komisję, w szczególności od momentu wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR),

zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia⁽⁴⁾ oraz stosowania wytycznych Wspólnoty odnośnie do pomocy państwa w sektorze rolnym⁽⁵⁾, można uznać, iż bardzo niskie kwoty udzielonej pomocy nie spełniają kryteriów art. 87 ust. 1 Traktatu w tych sektorach, pod warunkiem że spełnione są pewne wymogi. Dzieje się tak w przypadku, gdy kwoty pomocy otrzymanej przez indywidualnych producentów pozostają niewielkie, a jednocześnie ogólna kwota pomocy przyznanej sektorowi rolnemu nie przekracza niewielkiego procentu wartości produkcji. Wspólnotowa produkcja rolna charakteryzuje się tym, że każdy produkt jest zwykle produkowany przez dużą liczbę bardzo niewielkich producentów, których produkty są w dużej mierze substytucyjne w obrębie wspólnych organizacji rynku. Z tego względu wpływ niewielkich kwot pomocy przyznanej indywidualnym producentom w danym okresie należy odnieść do wartości produkcji rolnej całego sektora w tym samym okresie. Ustanowienie pułapu w formie ogólnej kwoty przyznanej każdemu Państwu Członkowskiemu w oparciu o wartość produkcji w sektorze rolnym umożliwia spójne podejście we wszystkich Państwach Członkowskich, opierające się na obiektywnej ekonomicznej wartości referencyjnej.

- (4) W świetle doświadczeń Komisji w zakresie szacowania pomocy państwa w sektorze rybołówstwa, w szczególności od momentu stosowania wytycznych Wspólnoty dotyczących badania pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury⁽⁶⁾ oraz wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 2792/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady i uregulowania dotyczące pomocy strukturalnej Wspólnoty w sektorze rybołówstwa⁽⁷⁾, można uznać, iż bardzo niskie kwoty udzielonej pomocy w sektorze rybołówstwa nie spełniają kryteriów art. 87 ust. 1 Traktatu, pod warunkiem że spełnione są pewne wymogi. Biorąc pod uwagę podobieństwa metod produkcji w sektorze rybołówstwa i sektorze rolnym, dzieje się tak w przypadku, gdy kwoty pomocy otrzymanej przez indywidualne przedsiębiorstwa pozostają niewielkie, a jednocześnie ogólna kwota pomocy przyznanej sektorowi rybołówstwa nie przekracza niewielkiego procentu wartości produkcji.
- (5) Mając na celu zwiększenie przejrzystości oraz pewności prawnej, wydaje się właściwe ustanowienie zasady *de minimis* dla sektora rolnego i rybołówstwa w rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 93 z 17.4.2004, str. 9.⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 583/2004 (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1).⁽⁵⁾ Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 19.⁽⁶⁾ Dz.U. C 19 z 20.1.2001, str. 7.⁽⁷⁾ Dz.U. L 337 z 30.12.1999, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1421/2004 (Dz.U. L 260 z 6.8.2004, str. 1).

- (6) W świetle Porozumienia w sprawie Rolnictwa⁽¹⁾, w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać pomocy eksportowej bądź pomocy faworyzującej produkty krajowe kosztem produktów przywożonych. Państwa Członkowskie są zobowiązane powstrzymać się od przyznawania wszelkiej pomocy niezgodnej ze zobowiązaniami zawartymi w tym Porozumieniu. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego produktu lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy eksportowej. Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzeczeniu z dnia 19 września 2002 r. stwierdził, iż z chwilą gdy Wspólnota przyjęła akty prawne w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnym, Państwa Członkowskie są zobowiązane powstrzymać się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa⁽²⁾. Zasadę tą stosuje się również w sektorze rybołówstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych na rynek.
- (7) W świetle doświadczeń Komisji można uznać, że pomoc nieprzekraczająca pułapu 3 000 EUR na beneficjenta w dowolnie określonym okresie trzech lat – w sytuacji gdy całkowita kwota takiej pomocy przyznanej wszystkim przedsiębiorstwom nie przekracza pułapu, który ma być ustalony przez Komisję na poziomie ok. 0,3 % rocznej produkcji rolnej lub produkcji rybołówstwa – nie wpływa na handel między Państwami Członkowskimi i/lub nie zakłóca bądź nie zagraża zakłóceniem konkurencji i dlatego nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu. Wyżej wymieniony okres trzech lat powinien być ruchomy, aby w każdym przypadku przyznania nowej pomocy *de minimis* konieczne było ustalenie ogólnej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu poprzednich trzech lat. Za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym beneficjentowi zostało nadane prawo przyjęcia pomocy. Zasada *de minimis* pozostaje bez uszczerbku dla możliwości otrzymania przez przedsiębiorstwa, na ten sam projekt, pomocy państwa dozwolonej przez Komisję lub objętej rozporządzeniem o wyłączeniu grupowym.
- (8) W celu zapewnienia przejrzystości, równości traktowania oraz prawidłowego stosowania pułapu *de minimis*, właściwe jest by Państwa Członkowskie stosowały tę samą metodę obliczeń. W celu ułatwienia tych obliczeń oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 69/2001 kwoty przyznanej pomocy, które nie przybierają formy dotacji pieniężnych, powinny być przeliczane na subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto. Obliczenie subwencyjnego ekwiwalentu pomocy płatnej w kilku ratach oraz obliczenia kwoty pomocy w formie pożyczki uprzywilejowanej wymagają zastosowania rynkowych stóp procentowych obowiązujących na rynku w momencie przyznania dotacji. Mając na względzie jednolite, przejrzyste

i proste stosowanie zasad pomocy państwa, rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia powinny być uważane za stopy referencyjne, pod warunkiem że w przypadku pożyczki uprzywilejowanej pożyczka ta jest poparta standardowymi zabezpieczeniami i nie pociąga za sobą nadmiernego ryzyka. Za stopy referencyjne powinno się uważać te, które Komisja wyznacza okresowo na podstawie obiektywnych kryteriów i które są następnie publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz w Internecie.

- (9) Komisja ma obowiązek zapewnić, że zasady przyznawania pomocy państwa są respektowane, a w szczególności że pomoc przyznana zgodnie z zasadami *de minimis* spełnia określone w nich warunki. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 Traktatu Państwa Członkowskie powinny ułatwić osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że ogólna kwota pomocy przyznanej zgodnie z zasadą *de minimis* nie przekracza albo pułapu 3 000 EUR na beneficjenta albo ogólnych pułapów ustanowionych przez Komisję w oparciu o wartość produkcji rolnej lub rybołówstwa w okresie trzech lat. W tym celu Państwa Członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny informować zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis*, otrzymać pełną informację o innych przypadkach pomocy *de minimis*, które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech lat oraz dokładnie kontrolować, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Ewentualnie, respektowanie pułapu może być również zagwarantowane za pomocą centralnego rejestru.
- (10) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności częstotliwość, z jaką niezbędne są zmiany w polityce pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy rozporządzenie wygaśnie i nie zostanie przedłużone, Państwa Członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowania w odniesieniu do systemów pomocy *de minimis*, objętych niniejszym rozporządzeniem. Dla celów pewności prawnej właściwym jest sprecyzowanie wpływu niniejszego rozporządzenia na pomoc przyznaną przed datą jego wejścia w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom w sektorze rolnym lub rybołówstwa, z wyjątkiem:

- a) pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych na rynek;

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

⁽²⁾ Sprawa C-113/2000 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 2002 str. I-7601, pkt 73.

- b) pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
- c) pomocy uwarunkowanej użyciem towarów produkcji krajowej kosztem towarów przywożonych.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia, stosuje się następujące definicje:

- 1) „przedsiębiorstwa sektora rolnego” oznaczają przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem na rynek produktów rolnych;
- 2) „produkt rolny” oznacza produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa określonych w pkt 5 niniejszego artykułu;
- 3) „przetwarzanie produktu rolnego” oznacza czynności dokonywane na produkcie rolnym, których produkt końcowy jest również produktem rolnym;
- 4) „przedsiębiorstwa sektora rybołówstwa” oznaczają przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją, przetwarzaniem i wprowadzaniem na rynek produktów rybołówstwa;
- 5) „produkty rybołówstwa” oznaczają zarówno produkty pochodzące z połowów na morzu bądź na wodach śródlądowych, jak również produkty akwakultury wymienione w art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾.
- 6) „przetwarzanie i wprowadzanie na rynek produktów rybołówstwa” oznacza wszelkie czynności, m.in. obróbkę, przetwarzanie, produkcję i dystrybucję, wykonywane między momentem wyładunku lub zbioru a etapem produktu końcowego.

Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

- 1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
- 2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana jakimkolwiek przedsiębiorstwu nie przekracza 3 000 EUR w dowolnie określonym okresie trzech lat. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel.

Skumulowana kwota pomocy przyznana różnym przedsiębiorstwom w sektorze rolnym w dowolnie określonym okresie trzech lat nie przekracza wartości dla każdego Państwa Członkowskiego ustalonej w załączniku I.

Skumulowana kwota pomocy przyznana różnym przedsiębiorstwom w sektorze rybołówstwa w dowolnie określonym okresie trzech lat nie przekracza wartości dla każdego Państwa Członkowskiego ustalonej w załączniku II.

3. Pułapy określone w ust. 2 wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie użyte wartości są wartościami brutto, to znaczy nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków bezpośrednich. W przypadku gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwota pomocy stanowi subwencyjny ekwiwalent pomocy brutto.

Pomoc wypłacana w kilku ratach dyskontowana jest do wartości w momencie przyznania dotacji. Stopa procentowa stosowana do celów dyskontowych oraz do obliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej jest stopą referencyjną stosowaną w momencie przyznania dotacji.

Artykuł 4

Kumulacja i monitorowanie

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie przyznaje przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, informuje zainteresowane przedsiębiorstwo, że pomoc ma charakter *de minimis* i otrzymuje od przedsiębiorstwa pełną informację o innej pomocy *de minimis*, otrzymanej w ciągu poprzednich trzech lat.

Państwo Członkowskie może przyznać nową pomoc *de minimis* tylko po sprawdzeniu, że nie podniesie ona ogólnej kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w odpowiednim okresie trzech lat, do poziomu powyżej każdego z pułapów ustalonych w art. 3 ust. 2.

2. W przypadku gdy Państwo Członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis* dla, odpowiednio, rolnictwa i rybołówstwa, zawierający pełną informację dotyczącą wszystkich przypadków pomocy *de minimis* objętej zakresem niniejszego rozporządzenia i przyznanej przez jakiegokolwiek władze tego Państwa Członkowskiego, wymóg określony w ust. 1 akapit pierwszy nie ma zastosowania od momentu, gdy rejestr obejmuje okres trzech lat.

3. Państwa Członkowskie rejestrują i opracowują wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Zapisy te zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania spełnienia warunków niniejszego rozporządzenia. Dokumenty dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* są przetrzymywane przez okres 10 lat od dnia jej przyznania, a zapisy dotyczące systemu pomocy *de minimis* przez okres 10 lat od dnia, w którym przyznana została ostatnia pomoc indywidualna w ramach tego systemu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

Na pisemny wniosek Komisji Państwo Członkowskie przekazuje jej w ciągu 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym, ustalonym we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy spełniono warunki niniejszego rozporządzenia, w szczególności ogólne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez poszczególne przedsiębiorstwa oraz przez sektor rolny lub rybołówstwa danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 5

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli spełnia ona wszystkie warunki określone w art. 1 i 3. Wszelką pomoc, która nie spełnia tych warunków, Komisja szacuje zgodnie z odpowiednimi ramami, wytycznymi, komunikatami i obwieszczeniami.

2. Systemy pomocy objęte niniejszym rozporządzeniem wciąż korzystają z niego w sześciomiesięcznym okresie dostosowawczym następującym po dacie określonej w art. 6 akapit drugi.

Podczas okresu dostosowawczego systemy pomocy można wciąż stosować na warunkach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Wejście w życie i zastosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Ogólna kwota pomocy dla rolnictwa dla poszczególnych Państw Członkowskich, o której mowa w art. 3 ust. 2:

(w EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

ZAŁĄCZNIK II

Ogólna kwota pomocy dla rybołówstwa dla poszczególnych Państw Członkowskich, o której mowa w art. 3 ust. 2:

(w EUR)

BE	1 368 900
DK	6 341 400
DE	7 287 000
EL	2 036 370
ES	15 272 100
FR	11 073 300
IE	1 944 000
IT	9 413 400
LU	0
NL	3 548 100
AT	114 000
PT	2 703 300
FI	460 200
SE	1 557 900
UK	12 651 900
CZ	169 200
EE	407 400
CY	123 000
LV	510 300
LT	906 000
HU	144 180
MT	21 000
PL	1 652 100
SI	21 900
SK	86 100

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1861/2004**z dnia 26 października 2004 r.****ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do brzoskwiń i nektaryn**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Brzoskwinie i nektaryny znajdują się na liście produktów, które podlegają normom określonym w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2335/1999 z dnia 3 listopada 1999 r. ustanawiające normy handlowe w odniesieniu do brzoskwiń i nektaryn⁽²⁾ było wielokrotnie zmieniane i nie zapewnia już przejrzystości prawnej. W związku z tym należy wprowadzić zmiany w wyżej określonym rozporządzeniu. W tym celu oraz w celu zachowania przejrzystości na rynkach międzynarodowych należy uwzględnić normę EKG/ONZ FFV-26 dotyczącą sprzedaży i kontroli jakości handlowej brzoskwiń i nektaryn, zaleconą przez Grupę Roboczą ds. Norm Jakości Produktów Rolnych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ), jak również zawartych w niej zaleceń wprowadzających minimalne kryteria dojrzałości brzoskwiń i nektaryn.

(2) Stosowanie powyższych norm ma skutkować wyeliminowaniem z rynku produktów o niezadowalającej jakości, ukierunkowaniem produkcji w taki sposób, by spełnić wymagania konsumentów, i ułatwieniem stosunków handlowych opartych na uczciwej konkurencji, co przyczyni się do poprawy rentowności produkcji.

(3) Normy są stosowane na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu. Transport na dużą odległość, przechowywanie przez pewien okres czasu lub różne zabiegi, którym poddawane są produkty, mogą wpłynąć na pogorszenie jakości wynikające z biologicznego rozwoju tych produktów lub z ich większej lub mniejszej skłonności do psucia się. Tego rodzaju pogorszenie jakości należy uwzględnić przy stosowaniu norm na etapach wprowadzania do obrotu następujących po wysyłce.

(4) Ponieważ produkty klasy „Ekstra” muszą być szczególnie starannie sortowane i pakowane, w ich przypadku należy uwzględnić jedynie ewentualną utratę świeżości i jędrności.

(5) Aby nie zakłócić funkcjonowania rynku brzoskwiń i nektaryn w środku okresu gospodarczego, stosowanie niniejszego rozporządzenia należy przełożyć na 1 marca 2005 r.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Normę handlową stosowaną w odniesieniu do brzoskwiń i nektaryn objętych kodem CN 0809 30 podaje się w Załączniku.

Normę stosuje się na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, na warunkach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96.

Niemniej jednak na etapach wprowadzania do obrotu następujących po wysyłce produkty mogą wykazywać lekką utratę świeżości i jędrności w stosunku do przepisów normy; produkty przyporządkowane do klasy innej niż klasa „Ekstra” mogą ponadto wykazywać lekkie pogorszenie jakości wynikające z biologicznego rozwoju tych produktów lub z ich większej lub mniejszej skłonności do psucia się.

Artykuł 2

Uchyła się rozporządzenie (WE) nr 2335/1999.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 4.11.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 50).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

NORMA DLA BRZOSKWIŃ I NEKTARYN

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do brzoskwiń i nektaryn⁽¹⁾ odmian (*cultivars*) wyhodowanych z *Prunus persica* Sieb. et Zucc. dostarczanych konsumentowi w stanie świeżym, z wyłączeniem brzoskwiń i nektaryn przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest określenie wymagań jakości dla brzoskwiń i nektaryn, po ich konfekcjonowaniu i zapakowaniu.

A. Minimalne wymagania w zakresie jakości

We wszystkich klasach, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla każdej klasy i dopuszczalnych tolerancji, brzoskwinie i nektaryny muszą być:

- całe,
- zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub podlegające zmianom, które czynią je niezdatnymi do spożycia,
- czyste, praktycznie wolne od widocznych ciał obcych,
- praktycznie wolne od szkodników,
- praktycznie wolne od szkód wyrządzonych przez szkodniki,
- wolne od nadmiernej wilgoci zewnętrznej,
- wolne od obcych zapachów i/lub smaków.

Brzoskwinie i nektaryny muszą być ostrożnie zrywane.

Stopień rozwoju oraz stan dojrzałości brzoskwiń i nektaryn musi być taki, aby umożliwiał im:

- wytrzymanie transportu i przenoszenia, oraz
- przybycie w zadowalającym stanie do miejsca przeznaczenia.

B. Minimalne wymagania w zakresie dojrzałości

Brzoskwinie i nektaryny powinny być wystarczająco rozwinięte i wystarczająco dojrzałe.

Stopień rozwoju oraz stan dojrzałości brzoskwiń i nektaryn musi umożliwiać im kontynuowanie procesu dojrzewania, tak by mogły osiągnąć wystarczający stopień dojrzałości. W celu zapewnienia zgodności z powyższymi wymaganiami wskaźnik refraktometryczny pulpy owocowej, mierzony w strefie środkowej miąższu owocu oraz po przekątnej, powinien być równy lub wyższy niż 8° w skali Brix, a twardość mierzona za pomocą końcówki o średnicy 8 mm (0,5 cm²) w dwóch punktach po przekątnej ma być niższa niż 6,5 kg.

C. Klasyfikacja

Brzoskwinie i nektaryny dzieli się na trzy klasy określone poniżej:

i) Klasa „Ekstra”

Brzoskwinie i nektaryny w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Pod względem kształtu, rozwoju i wybarwienia muszą posiadać cechy typowe dla danej odmiany, uwzględniając obszar produkcji, z którego pochodzą. Owoce muszą być wolne od wad; dopuszcza się jedynie nieznaczne wady powierzchniowe, pod warunkiem że nie wpływają one ujemnie na ogólny wygląd owoców, ich jakość, trwałość oraz prezentację w opakowaniu zbiorczym.

⁽¹⁾ Produkty, o których mowa w rozporządzeniu, obejmują wszystkie odmiany uprawiane z *Prunus persica* Sieb. et Zucc., jak np. brzoskwinie, nektaryny lub podobne odmiany o pestce nieodchodzącej (przywierającej) lub odchodzącej i o skórce gładkiej bądź chropowatej.

ii) *Klasa I*

Brzoskwinie i nektaryny w tej klasie muszą być dobrej jakości. Owoce muszą posiadać cechy charakterystyczne dla danej odmiany, uwzględniając obszar produkcji, z którego pochodzą. Dopuszcza się jednak niewielkie wady w zakresie kształtu, stopnia rozwoju bądź wybarwienia.

Mięsz musi być w stanie nienaruszonym.

Nie dopuszcza się brzoskwiń i nektaryn pękniętych w miejscu połączenia łodygi z owocem.

Dopuszcza się jednak nieznaczne wady skórki, pod warunkiem że nie wpływają one ujemnie na ogólny wygląd produktu, jego jakość, trwałość oraz prezentację w opakowaniu zbiorczym:

- 1 cm długości w przypadku wad o kształcie podłużnym,
- 0,5 cm² łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad.

iii) *Klasa II*

Do tej klasy zalicza się brzoskwinie i nektaryny niekwalifikujące się do zaliczenia do wyższych klas, lecz spełniające wymagania minimalne wymienione powyżej.

Mięsz nie powinien wykazywać poważnych wad. Ponadto owoce pęknięte w miejscu połączenia łodygi z owocem dopuszcza się jedynie w zakresie tolerancji jakości.

Dopuszcza się poniższe wady skórki, pod warunkiem że brzoskwinie i nektaryny zachowują swe podstawowe cechy pod względem jakości, trwałości i prezentacji oraz że wady te nie przekraczają:

- 2 cm długości w przypadku wad o kształcie podłużnym,
- 1,5 cm² łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad.

III. PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI

Wielkość owoców oznacza się na podstawie:

- obwodu, lub
- maksymalnej średnicy przekroju równikowego.

Brzoskwinie i nektaryny klasyfikuje się według poniższej skali:

Średnica	Klasa wielkości (kod)	Obwód
90 mm i więcej	AAAA	28 cm i więcej
80 mm i więcej, ale poniżej 90 mm	AAA	25 cm i więcej, ale poniżej 28 cm
73 mm i więcej, ale poniżej 80 mm	AA	23 cm i więcej, ale poniżej 25 cm
67 mm i więcej, ale poniżej 73 mm	A	21 cm i więcej, ale poniżej 23 cm
61 mm i więcej, ale poniżej 67 mm	B	19 cm i więcej, ale poniżej 21 cm
56 mm i więcej, ale poniżej 61 mm	C	17,5 cm i więcej, ale poniżej 19 cm
51 mm i więcej, ale poniżej 56 mm	D	16 cm i więcej, ale poniżej 17,5 cm

Minimalna wielkość dopuszczalna w klasie „Ekstra” to 17,5 cm (obwód) i 56 mm (średnica).

Nie dopuszcza się owoców o klasie wielkości D (51 mm średnicy lub więcej, ale poniżej 56 mm oraz obwód 16 cm i więcej, ale poniżej 17,5 cm) w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 października.

Klasyfikacja według wielkości jest wymagana we wszystkich klasach.

IV. PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI

Dopuszcza się tolerancje jakości i wielkości w każdym opakowaniu w przypadku produktów niespełniających wymogów wskazanej klasy.

A. Tolerancje jakości

i) Klasa „Ekstra”

5 % liczby lub masy brzoskwiń i nektaryn mogą stanowić owoce niespełniające wymagań dla tej klasy, lecz spełniające wymagania dla klasy I lub, wyjątkowo, mieszczące się w przedziale tolerancji dla klasy I.

ii) Klasa I

10 % liczby lub masy brzoskwiń i nektaryn mogą stanowić owoce niespełniające wymagań dla tej klasy, lecz spełniające wymagania dla klasy II lub, wyjątkowo, mieszczące się w przedziale tolerancji dla klasy II.

iii) Klasa II

10 % liczby lub masy brzoskwiń i nektaryn mogą stanowić owoce niespełniające ani wymagań dla tej klasy, ani wymagań minimalnych, z wyjątkiem owoców, które zaczynają gnić, są w znacznym stopniu obite lub których jakość uległa obniżeniu w stopniu powodującym ich niezdatność do spożycia.

B. Tolerancje wielkości

Dla wszystkich klas: dopuszcza się obecność do 10 % liczby lub masy brzoskwiń lub nektaryn o obwodzie większym bądź mniejszym o 1 cm w przypadku klasyfikacji według obwodu albo o średnicy o 3 mm większej bądź mniejszej w przypadku klasyfikacji według średnicy od wielkości wskazanych na opakowaniu. Jednakże w przypadku owoców o najmniejszej wielkości wyżej określona tolerancja ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do brzoskwiń lub nektaryn, których wielkość jest mniejsza o nie więcej niż 6 mm (obwód) lub 2 mm (średnica) niż przyjęta wielkość minimalna.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. Jednorodność

Zawartość każdego opakowania zbiorczego musi być jednorodna i obejmować jedynie brzoskwinie i nektaryny tego samego pochodzenia, odmiany, jakości, stopnia dojrzałości i wielkości, a w przypadku klasy „Ekstra” brzoskwinie i nektaryny o jednorodnym zabarwieniu.

Widoczna część zawartości każdego opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

W drodze odstępstwa od przepisów zamieszczonych w niniejszym punkcie powyżej produkty objęte niniejszym rozporządzeniem mogą być łączone w opakowaniach handlowych o ciężarze netto mniejszym lub równym 3 kg z owocami i warzywami różnych gatunków, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 48/2003⁽¹⁾.

B. Konfekcjonowanie

Brzoskwinie i nektaryny muszą być pakowane w sposób zapewniający należyłą ochronę owoców.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i takiej jakości, która pozwala na uniknięcie spowodowania jakiegokolwiek uszkodzenia zewnętrznego lub wewnętrznego owoców. Dopuszcza się stosowanie materiałów, w szczególności papieru bądź pieczętek ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że nadruki lub etykiety zostały wykonane przy użyciu nietoksycznego tuszu lub kleju.

⁽¹⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 65.

Etykiety przyklejane bezpośrednio na owocach muszą być takie, by po ich usunięciu na powierzchni skórki nie pozostawały ani ślady kleju, ani wady powierzchniowe.

Opakowania muszą być wolne od jakichkolwiek ciał obcych.

C. Prezentacja

Brzoskwinie i nektaryny mogą być prezentowane:

- w małych opakowaniach jednostkowych,
- ułożone jednowarstwowo w przypadku klasy „Ekstra”; w tej klasie każdy pojedynczy owoc musi być oddzielony od owoców sąsiednich.

W klasach I i II:

- w jednej bądź dwóch warstwach, lub
- nie więcej niż w czterech warstwach, pod warunkiem że owoce umieszczone są w sztywnych przegrodach, które nie opierają się na owocach w warstwie poniżej.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu muszą znaleźć się następujące informacje, umieszczone po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

A. Identyfikacja

Nazwa i adres pakującego i/lub wysyłającego.

To oznaczenie może zostać zastąpione:

- w przypadku wszystkich opakowań, z wyjątkiem opakowań wstępnych, kodem reprezentującym pakującego i/lub wysyłającego, wydanym lub uznanym przez służby urzędowe, poprzedzonym oznaczeniem „pakujący i/lub wysyłający” lub równoważnym skrótem,
- wyłącznie w przypadku opakowań wstępnych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, poprzedzonymi oznaczeniem „zapakowane dla” lub równoważnym oznaczeniem. W tym przypadku etykieta musi również zawierać kod odpowiadający pakującemu i/lub wysyłającemu. Sprzedawca dostarcza wszelkich informacji, które objaśniają znaczenie tego kodu i zostały uznane za niezbędne przez służby kontrolne.

B. Rodzaj produktu

- „Brzoskwinie” lub „nektaryny”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz.
- Kolor pulpy.
- Nazwa odmiany (opcjonalnie).

C. Pochodzenie produktu

Kraj pochodzenia i ewentualnie strefa produkcji lub nazwa krajowa, regionalna lub lokalna.

D. Specyfikacja handlowa

- Klasa.
- Wielkość określona minimalną i maksymalną średnicą bądź minimalnym i maksymalnym obwodem lub zgodnie z oznaczeniem kodowym określonym w tytule III „Przepisy dotyczące wielkości”.
- Liczba sztuk (opcjonalnie).

- Minimalna zawartość cukru, mierzona za pomocą refraktometru i wyrażona w skali Brix (opcjonalnie).
- Maksymalna twardość, mierzona za pomocą penetrometru i wyrażona w $\text{kg}/0,5 \text{ cm}^2$ (opcjonalnie).

E. Znak kontroli urzędowej (opcjonalnie)

Nie jest konieczne zamieszczanie na opakowaniach zbiorczych oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie, jeśli zawierają one opakowania przeznaczone do sprzedaży widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania te nie powinny zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzić w błąd. Jeśli opakowania są prezentowane na palecie, oznaczenia te muszą znajdować się na karcie umieszczonej w widoczny sposób co najmniej na dwóch stronach palety.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1862/2004**z dnia 26 października 2004 r.****ustanawiające normę handlową mającą zastosowanie do arbuzów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

biologicznego rozwoju tych produktów lub z ich większej lub mniejszej skłonności do psucia się. W stosowaniu norm na etapach obrotu następujących po wysyłce należy uwzględnić to pogorszenie jakości.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

a także mając na uwadze, co następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Normę handlową stosowaną do arbuzów objętych kodem CN 0807 11 ustala się w Załączniku.

Normę stosuje się na wszystkich etapach obrotu, na warunkach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96.

- (1) Arbuzy są wymienione wśród owoców, które podlegają normie handlowej, o której mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2200/96. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1093/97 z dnia 16 czerwca 1997 r. ustanawiające normy handlowe mające zastosowanie do melonów i arbuzów⁽²⁾ było przedmiotem licznych zmian. Dla przejrzystości należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1093/97 i począwszy od 1 stycznia 2005 r., zastąpić je nowym rozporządzeniem.

Jednakże na etapach następujących po dokonaniu wysyłki produkty mogą wykazywać w stosunku do przepisów normy:

- (2) W tym celu oraz w celu zachowania przejrzystości na rynkach międzynarodowych należy uwzględnić normę EKG/ONZ FFV-37 dotyczącą sprzedaży i kontroli jakości handlowej arbuzów, zaleconą przez Grupę Roboczą ds. Norm Jakości Produktów Rolnych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ), jak również jej ostatnie zmiany.

- a) nieznaczną utratę świeżości i jędrności;

- (3) Stosowanie nowych norm ma skutkować wyeliminowaniem z rynku produktów o niezadowalającej jakości, orientacją produkcji w taki sposób, by spełnić wymagania konsumentów i ułatwieniem stosunków handlowych opartych na uczciwej konkurencji, co przyczyni się do poprawy wydajności produkcji.

- b) nieznaczące pogorszenie jakości spowodowane ich rozwojem i skłonnościami do psucia się.

Artykuł 2

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1093/97.

- (4) Normy stosuje się na wszystkich etapach obrotu. Transport na dużą odległość, przechowywanie przez pewien okres lub różne zabiegi, którym poddawane są produkty, mogą wpłynąć na pogorszenie jakości wynikające z

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 17.6.1997, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 50).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

NORMA DLA ARBUZÓW

I. DEFINICJA PRODUKTU

Niniejszą normę stosuje się do arbułów odmian (cultivars) uprawianych z *Citrullus lanatus* (Thunb.) Matsum. i Nakai dostarczanych do konsumenta w stanie świeżym, z wyłączeniem arbułów przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Celem normy jest zdefiniowanie jakości, jaką muszą się charakteryzować arbuzy po przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Minimalne wymagania jakości

We wszystkich klasach, uwzględniając szczegółowe przepisy przewidziane dla każdej klasy oraz dopuszczalne tolerancje, arbuzy powinny być:

- całe,
- zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub podlegające takiemu pogorszeniu jakości, które czyni je niezdawnymi do spożycia,
- czyste, praktycznie wolne od widocznych ciał obcych,
- praktycznie wolne od pasożytów,
- praktycznie wolne od szkód wyrządzonych przez pasożyty,
- jędrne i wystarczająco dojrzałe; kolor i smak miąższu muszą odpowiadać wystarczającemu stopniowi dojrzałości,
- niepopękane,
- wolne od nadmiernego zawilgocenia powierzchni,
- wolne od obcych zapachów i/lub smaków.

Rozwój i stan arbułów musi być taki, by pozwalał im na:

- wytrzymanie transportu i przeładunku, oraz
- przybycie na miejsce przeznaczenia w stanie zadowalającym.

B. Minimalne wymagania dotyczące dojrzałości

Arbuzy powinny być wystarczająco rozwinięte i wystarczająco dojrzałe. Wskaźnik refraktometryczny pulpy owocowej, mierzony w strefie środkowej miąższu owocu oraz po przekątnej, ma być równy lub wyższy niż 8° Brix.

C. Klasyfikacja

Arbuzy dzieli się na dwie klasy określone poniżej:

i) Klasa I

Arbuzy objęte tą klasą muszą być dobrej jakości. Muszą posiadać cechy charakterystyczne dla odmiany.

Mogą one jednak posiadać nieznaczne następujące wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, na jego jakość, na utrzymanie jakości i na prezentację w opakowaniu:

- nieznaczną wadę kształtu,
- nieznaczną wadę zabarwienia skórki; jasny kolor arbuza w miejscu, które dotykało ziemi w okresie wzrostu, nie jest uznawany za wadę,

- nieznaczne powierzchowne pęknięcia,
- nieznaczne otarcia spowodowane urazami mechanicznymi; całkowita powierzchnia zmian nie może przekraczać szesnastej części owocu.

Łodyga arbuza nie może przekraczać 5 cm długości.

ii) Klasa II

Ta klasa obejmuje arbuzy, które nie mogą być sklasyfikowane w klasie I, ale odpowiadają minimalnym wymaganiom określonym powyżej.

Owoce mogą posiadać poniższe wady, pod warunkiem że zachowują swoje istotne cechy w zakresie jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji:

- nieznaczne wady kształtu,
- nieznaczne powierzchowne pęknięcia,
- wadę zabarwienia skórki; jasny kolor arbuza w miejscu, które dotykało ziemi w okresie wzrostu, nie jest uznawany za wadę zabarwienia skórki,
- nieznaczne obicia,
- nieznaczne otarcia lub wady powierzchniowe spowodowane urazami mechanicznymi lub uszkodzeniami wywołanymi przez pasożyty lub choroby; całkowita powierzchnia zmian nie może przekraczać ósmej części owocu.

III. PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI

Wielkość ustala się na podstawie masy sztuki. Masa minimalna ustalona jest na 1 kg.

W przypadku gdy arbuzy przedstawione są w opakowaniach, różnica między masą najlżejszego i najcięższego owocu w tym samym opakowaniu nie powinna przekraczać 2 kg lub 3,5 kg, jeśli najlżejszy owoc przekracza 6 kg.

Ta względna jednorodność masy nie jest obowiązkowa, gdy arbuzy przedstawia się luzem.

IV. PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI

W każdym opakowaniu lub w każdej partii produktu luzem dopuszcza się tolerancje jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. Tolerancje jakości

i) Klasa I

10 % liczby lub masy arbułów nieodpowiadających wymaganiom tej klasy, lecz zgodnych z wymaganiami dla klasy II lub wyjątkowo mieszczących się w tolerancjach dla klasy II.

ii) Klasa II

10 % liczby lub masy arbułów nieodpowiadających wymaganiom tej klasy ani wymaganiom minimalnym, z wyłączeniem owoców z objawami gnicia lub innego rodzaju pogorszenia jakości, które czynią je niezdatnymi do spożycia.

B. Tolerancje wielkości

Dla wszystkich klas: 10 % liczby lub masy arbułów niezgodnych z wielkością wskazaną, lecz nie więcej niż 1 kg powyżej lub poniżej określonego przedziału wielkości.

W żadnym wypadku nie stosuje się tolerancji w odniesieniu do arbułów ważących mniej niż 800 g.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. Jednorodność

Zawartość każdego opakowania lub partii, przy produktach przedstawionych luzem, musi być jednorodna i zawierać tylko arbuzy tego samego pochodzenia, odmiany i jakości.

Widoczna część zawartości opakowania lub partii przy produktach przedstawionych luzem musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

Dodatkowo w klasie I musi być zachowany jednorodny kształt i kolor skórki arbuzów.

W drodze odstępstwa od przepisów zamieszczonych w niniejszym punkcie powyżej, produkty objęte niniejszym rozporządzeniem mogą być łączone w opakowaniach handlowych o ciężarze netto mniejszym lub równym 3 kg z owocami i warzywami różnych odmian, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 48/2003⁽¹⁾.

B. Opakowanie

Arbuzy muszą być zapakowane w sposób zapewniający należyłą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i z takiej substancji, która pozwalałaby na uniknięcie jakiegokolwiek uszkodzenia zewnętrznego lub wewnętrznego produktów. Zezwala się na użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczętek ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że nadruk lub etykietowanie zostało wykonane przy użyciu nietoksycznego tuszu lub kleju.

Etykiety przyklejane bezpośrednio na produktach muszą być takie, by po ich usunięciu na powierzchni skórki nie pozostawały ani ślady kleju, ani wady powierzchniowe.

Opakowania lub partie, w przypadku produktów przedstawionych luzem, muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

Arbuzy przewożone luzem muszą być oddzielone od podłogi i ścian pojazdu za pomocą odpowiedniego materiału zabezpieczającego, który musi być nowy i czysty oraz niepodatny na przenoszenie na owoce jakiegokolwiek nienormalnego zapachu lub smaku.

C. Prezentacja

Arbuzy mogą być przedstawione:

- w opakowaniach, w tym w skrzyniach o dużej pojemności,
- luzem (bezpośredni załadunek na pojazd transportowy).

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu muszą znaleźć się następujące informacje, zgrupowane po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz.

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach, jeśli zawierają one opakowania do sprzedaży widoczne z zewnątrz i zawierające te oznaczenia. Opakowania te nie powinny zawierać jakiegokolwiek oznaczenia, które mogłoby wprowadzić w błąd. Jeśli opakowania są prezentowane na palecie, oznaczenia te muszą znajdować się na karcie umieszczonej w widoczny sposób co najmniej na dwóch stronach palety.

Przy arbuzach przewożonych luzem (bezpośredni załadunek na pojazd transportowy) dane te muszą widnieć na dokumencie towarzyszącym towarom, umieszczonym w widocznej pozycji wewnątrz pojazdu transportowego.

Przy tego rodzaju prezentacji nie jest obowiązkowe wskazywanie wielkości.

A. Identyfikacja

Nazwa i adres pakującego i/lub wysyłającego.

To oznaczenie może zostać zastąpione:

- dla wszystkich opakowań, za wyjątkiem opakowań wstępnych, kodem przedstawiającym pakującego i/lub wysyłającego, wydanym lub uznanym przez służby urzędowe, poprzedzonym oznaczeniem „pakujący i/lub wysyłający” lub odpowiednim skrótem,
- wyłącznie dla opakowań wstępnych, nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą we Wspólnocie, poprzedzoną oznaczeniem „zapakowane dla” lub równoważnym oznaczeniem. W tym przypadku etykieta musi również zawierać kod odpowiadający pakującemu i/lub wysyłającemu. Sprzedawca dostarcza wszelkie informacje uznane za niezbędne przez służby kontrolne dotyczące znaczenia tego kodu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 65.

B. Rodzaj produktu

- „Arbuzy”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz.
- Nazwa odmiany (opcjonalnie).
- Kolor pulpy, jeśli nie jest czerwony.
- „Bez pestek” tam, gdzie to właściwe⁽¹⁾.

C. Pochodzenie produktu

- Kraj pochodzenia i ewentualnie strefa produkcji lub nazwa krajowa, regionalna lub lokalna.

D. Specyfikacje handlowe

- Klasa.
- Wielkość (jeśli klasyfikowane według wielkości) wyrażona jako masa minimalna i maksymalna.
- Liczba sztuk (opcjonalnie).
- Masa netto (opcjonalnie).

E. Znak kontroli urzędowej (opcjonalnie)

⁽¹⁾ Arbuzy bez pestek mogą zawierać pestki słabo rozwinięte, a czasami pestki rozwinięte.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1863/2004**z dnia 26 października 2004 r.****ustanawiające normę handlową dla pieczarek hodowlanych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

ności na psucie się. W stosowaniu norm na etapach wprowadzania do obrotu następujących po wysyłce należy uwzględnić to pogorszenie jakości.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (5) W odniesieniu do produktów klasy „Ekstra”, podlegających selekcji i procesowi szczególnie starannego opakowywania, należy uwzględnić jedynie zmniejszenie świeżości i jędrności.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

(1) Pieczarki hodowlane znajdują się na liście produktów podlegających normie handlowej, którą zawiera załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 2200/96. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 982/2002 z dnia 7 czerwca 2002 r. ustanawiające normy handlowe dla pieczarek hodowlanych⁽²⁾ było przedmiotem licznych zmian. Celem zapewnienia przejrzystości należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 982/2002 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Normę handlową stosowaną do pieczarek hodowlanych objętych kodem CN 0709 51 00 ustala się w Załączniku.

(2) W tym celu oraz w celu zachowania przejrzystości na rynkach międzynarodowych należy uwzględnić normę EKG/ONZ FFV-24 dotyczącą wprowadzania do obrotu i kontroli jakości handlowej pieczarek hodowlanych (*Agaricus*), zaleconą przez Grupę Roboczą ds. Norm Jakości Produktów Rolnych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ).

Normę stosuje się na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, na warunkach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96.

Jednakże na etapach następujących po wysyłce produkty mogą wykazywać w stosunku do przepisów normy:

- (3) Stosowanie nowych norm powinno prowadzić do wyeliminowania z rynku produktów o niezadowalającej jakości, zorganizowania produkcji w taki sposób, by spełnić wymagania konsumentów i ułatwienia stosunków handlowych opartych na uczciwej konkurencji, co przyczyni się do poprawy wydajności produkcji.
- (4) Normy stosuje się na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu. Transport na dużą odległość, przechowywanie przez pewien okres czasu lub różnego rodzaju zabiegi, którym poddawane są produkty, mogą wpłynąć na pogorszenie jakości wynikające z biologicznego rozwoju tych produktów lub z ich większej lub mniejszej podat-

a) nieznaczną utratę świeżości i jędrności;

b) dla produktów innych niż produkty klasy „Ekstra” – nieznaczne pogorszenie jakości spowodowane ich rozwojem biologicznym i wynikające z większego lub mniejszego poziomu podatności na psucie się.

Artykuł 2

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 982/2002.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 8.6.2002, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 907/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 50).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

NORMA DLA PIECZAREK HODOWLANYCH (AGARICUS)**I. DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do owocników szczepów hodowanych z rodzaju *Agaricus* (syn. *Psalliota*) dostarczanych do konsumenta w stanie świeżym, z wyłączeniem pieczarek przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

Pieczarki klasyfikuje się według następujących rodzajów handlowych, które obejmują w szczególności dwie grupy:

- pieczarki całe, z nieodciętą dolną częścią trzonu,
- pieczarki krojone, z odciętą dolną częścią trzonu.

W obrębie obu grup wprowadza się podział w zależności od kolejnych faz rozwoju:

- pieczarki zamknięte (lub równorzędne określenie), tj. pieczarki z całkowicie zamkniętym kapeluszem,
- pieczarki z pierścieniem tj. z błoną łączącą kapelusz z trzonem,
- pieczarki otwarte tj. pieczarki z otwartym kapeluszem (kapelusz otwarty lub płaski, brzegi kapelusza powinny być lekko wygięte do dołu),
- pieczarki płaskie tj. pieczarki całkowicie otwarte (pod warunkiem że brzegi kapelusza nie są ani nadmiernie miseczkowate ani odwrócone).

Ponadto pieczarki klasyfikuje się na dwie grupy według zabarwienia:

- „białe”,
- „brązowe” lub „kasztanowate”.

II. PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI

Niniejszą normę wprowadza się w celu określenia wymagań jakościowych, jakim muszą odpowiadać pieczarki po przygotowaniu i zapakowaniu.

A. Wymagania minimalne

We wszystkich klasach, uwzględniając szczegółowe przepisy przewidziane dla poszczególnych klas oraz dopuszczalne tolerancje, pieczarki muszą być:

- w całości lub pokrojone w precyzyjny sposób,
- zdrowe; wyklucza się produkty nadgniłe, o silnie zbrązowiałym trzonie lub o jakości obniżonej w takim stopniu, iż powoduje to ich niezdatność do spożycia,
- czyste, praktycznie pozbawione jakichkolwiek widocznych ciał obcych innych niż podłoże pod uprawę,
- wyglądać świeżo; należy wziąć pod uwagę kolor blaszek typowy dla danego szczepu i/lub rodzaju handlowego,
- praktycznie wolne od szkodników,
- praktycznie wolne od szkód wyrządzonych przez szkodniki,
- wolne od nadmiernego zawilgocenia powierzchni,
- wolne od obcych zapachów i/lub smaków.

Pieczarki powinny być na takim etapie rozwoju i w takim stanie, by mogły:

- wytrzymać transport i przeładunek, oraz
- przybyć na miejsce przeznaczenia w stanie zadowalającym.

B. **Klasyfikacja**

Pieczarki klasyfikuje się według trzech klas określonych poniżej:

i) *Klasa „Ekstra”*

Pieczarki zaliczane do tej klasy muszą być najwyższej jakości. Pod względem kształtu, wyglądu, stadium rozwoju i zabarwienia muszą odpowiadać charakterystyce rodzaju handlowego. Muszą być foremne.

Muszą być wolne od wszelkich wad, bardzo niewielkie powierzchowne uszkodzenia są dopuszczalne, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, na jego jakość, konserwację i wygląd w opakowaniu:

W przypadku grzybów krojonych cięcie musi być wykonane mniej więcej prostopadle do osi podłużnej.

Pieczarki muszą być praktycznie wolne od materiału podłoża uprawy; dopuszcza się obecność śladowych ilości podłoża uprawy na trzonie całych pieczarek.

ii) *Klasa I*

Pieczarki zaliczane do tej klasy muszą być dobrej jakości. Pod względem kształtu, wyglądu, stadium rozwoju i zabarwienia muszą odpowiadać charakterystyce rodzaju handlowego.

Mogą one jednak posiadać nieznaczne wymienione poniżej wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, na jego jakość, konserwację i wygląd w opakowaniu:

- nieznaczna wada kształtu,
- nieznaczna wada zabarwienia,
- nieznaczne powierzchowne obicia,
- nikłe ślady podłoża uprawy; dopuszcza się obecność śladowych ilości podłoża uprawy na trzonie całych pieczarek.

W przypadku grzybów krojonych, cięcie musi być wykonane mniej więcej prostopadle do osi podłużnej.

iii) *Klasa II*

Ta klasa obejmuje pieczarki, niekwalifikujące się do zaliczenia do wyższych klas, ale spełniające minimalne wymagania określone powyżej.

Mogą one posiadać wymienione poniżej wady, pod warunkiem że zachowują swoje zasadnicze cechy charakterystyczne w zakresie jakości, konserwacji oraz prezentacji.

- wady kształtu,
- wady zabarwienia,
- nieznaczne obicia,
- nieznaczne uszkodzenie trzonu,
- nieznaczna wilgotność wewnętrzna trzonu,
- zmiany zabarwienia nablönka,

- trzon pusty w środku,
- obecność śladowej ilości materiału podłoża uprawy; dopuszcza się obecność śladowych ilości podłoża uprawy na trzonie całych pieczarek.

III. PRZEPISY DOTYCZĄCE KLASYFIKACJI WEDŁUG WIELKOŚCI

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy kapelusza i długości trzonu, według następujących specyfikacji:

Wielkość minimalna

Wymagana minimalna średnica kapelusza wynosi co najmniej 15 mm dla pieczarek o kapeluszu zamkniętym, pieczarek z pierścieniem i otwartych oraz 20 mm dla pieczarek płaskich.

Długość trzonu

Długość trzonu mierzy się:

- od blaszek pod spodem kapelusza w przypadku pieczarek otwartych i płaskich,
- od pierścienia w przypadku pieczarek z pierścieniem.

Dokonanie klasyfikacji według wielkości zgodnie z poniższą tabelą jest obowiązkowe w przypadku pieczarek klasy „Ekstra”; pieczarki klasy I i II muszą mieścić się w określonych przedziałach wielkości w przypadku, gdy dla ich oznaczenia używa się określeń „małe”, „średnie” i „duże”:

Pieczarki zamknięte, z pierścieniem i otwarte			
Średnica kapelusza		Maksymalna długość trzonu	
Wielkość	Przedział wielkości	Pieczarki krojone	Pieczarki całe
Małe	15–45 mm	$\frac{1}{2}$ średnicy kapelusza	$\frac{2}{3}$ średnicy kapelusza
Średnie	30–65 mm		
Duże	50 mm i większe		

Pieczarki płaskie			
Średnica kapelusza		Maksymalna długość trzonu	
Wielkość	Przedział wielkości	Pieczarki krojone	Pieczarki całe
Małe	20–55 mm	$\frac{2}{3}$ średnicy kapelusza	
Duże	50 mm i większe		

IV. PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI

W każdym opakowaniu dopuszcza się tolerancje jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. Tolerancje w zakresie jakości

i) Klasa „Ekstra”

5 % liczby lub masy pieczarek niespełniających wymagań klasy „Ekstra”, lecz odpowiadających wymaganiom klasy I lub, w wyjątkowych przypadkach, mieszczących się w tolerancjach dla tej klasy.

ii) Klasa I

10 % liczby lub masy pieczarek niespełniających wymagań klasy I, lecz odpowiadających wymaganiom klasy II lub, w wyjątkowych przypadkach, mieszczących się w tolerancjach dla tej klasy.

iii) *Klasa II*

10 % liczby lub masy pieczarek bez trzonu lub 10 % liczby lub masy pieczarek nieodpowiadających z innych powodów wymaganiom klasy ani wymaganiom minimalnym, z wyłączeniem grzybów z objawami gnicia lub innego rodzaju pogorszenia jakości, które czynią je niezdatnymi do spożycia.

B. Szczególne tolerancje dotyczące fazy rozwoju.i) *Klasa „Ekstra”*

Dopuszcza się pieczarki w poprzednim stadium rozwoju i pieczarki w następnym stadium rozwoju do wysokości ogółem 5 % liczby lub wagi.

ii) *Klasa I*

Dopuszcza się pieczarki w poprzednim stadium rozwoju i pieczarki w następnym stadium rozwoju do wysokości ogółem 10 % liczby lub wagi.

iii) *Klasa II*

Dopuszcza się łączenie w jednym opakowaniu pieczarek w różnych stadiach rozwoju. Jednakże w przypadku gdy stadium rozwoju jest oznaczone, maksymalny dopuszczalny udział pieczarek w poprzednim i następnym stadium rozwoju pod względem liczby lub wagi wynosi ogółem 25 %.

C. Tolerancje dotyczące wielkości

Dla wszystkich klas: 10 % liczby lub wagi pieczarek nieodpowiadających wskazanym wielkościom.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**A. Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna, złożona wyłącznie z pieczarek tego samego pochodzenia, rodzaju handlowego, w tym samym stadium rozwoju (przy uwzględnieniu przepisów pkt IV.B powyżej), tej samej jakości i wielkości (jeśli klasyfikowane według wielkości).

Dopuszcza się łączenie w opakowaniach detalicznych o wadze netto nieprzekraczającej 1 kg pieczarek o różnym zabarwieniu, pod warunkiem że są one jednorodne pod względem jakości, stadium rozwoju, wielkości (jeśli klasyfikowane według wielkości) i dla poszczególnych rodzajów zabarwienia, pod względem miejsca pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

W drodze odstępstwa od przepisów zamieszczonych w niniejszym punkcie powyżej, produkty objęte niniejszym rozporządzeniem mogą być łączone w opakowaniach handlowych o ciężarze netto mniejszym lub równym 3 kg z owocami i warzywami innych odmian, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 48/2003 ⁽¹⁾.

B. Opakowanie

Pieczarki muszą być zapakowane w sposób zapewniający należyłą ochronę produktu.

Materiały użyte wewnątrz opakowania muszą być nowe, czyste i z takiej substancji, która pozwoli uniknąć jakiegokolwiek uszkodzenia zewnętrznego lub wewnętrznego produktów. Dopuszcza się stosowanie materiałów, w szczególności etykiet lub pieczętek zawierających specyfikację handlową, pod warunkiem że nadruk lub etykietowanie zostało wykonane przy użyciu nietoksycznego tuszu lub kleju.

Etykiety przyklejane bezpośrednio na produktach muszą być takie, by po ich usunięciu na powierzchni skórki nie pozostawały ani ślady kleju, ani wady powierzchniowe.

Opakowania muszą być wolne od ciał obcych, w tym nadmiernej ilości materiału podłoża uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 65.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu muszą znaleźć się następujące informacje, zgrupowane po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz.

A. Identyfikacja

Nazwa (nazwisko) i adres pakującego i/lub wysyłającego.

To oznaczenie może zostać zastąpione:

- dla wszystkich opakowań, za wyjątkiem opakowań wstępnych, kodem pakującego i/lub wysyłającego, wydanym lub uznanym przez służby urzędowe, poprzedzonym oznaczeniem „pakujący i/lub wysyłający” lub odpowiednim skrótem,
- wyłącznie dla opakowań wstępnych, nazwą i adresem sprzedającego posiadającego siedzibę we Wspólnocie, poprzedzoną oznaczeniem „zapakowane dla” lub równoważnym oznaczeniem. W tym przypadku etykieta musi również zawierać kod pakującego i/lub wysyłającego. Sprzedawca dostarcza wszelkie informacje uznane za niezbędne przez służby kontrolne dotyczące znaczenia tego kodu.

B. Rodzaj produktu

- Gdy zawartość nie jest widoczna z zewnątrz:
 - „pieczarki hodowlane”,
 - „krojone” lub „całe”,
 - „zabarwienie”, jeśli inne niż białe;
- stadium rozwoju (fakultatywnie),
- w przypadku gdy opakowania detaliczne zawierają pieczarki mieszane o różnych zabarwieniach, nazwy poszczególnych zabarwień.

C. Pochodzenie produktu

- Kraj pochodzenia i fakultatywnie strefa produkcji lub nazwa krajowa, regionalna lub lokalna,
- w przypadku gdy opakowania detaliczne zawierają pieczarki mieszane o różnych zabarwieniach różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie kraju pochodzenia przy każdej nazwie zabarwienia.

D. Specyfikacje handlowe

- Klasa,
- wielkość (jeśli klasyfikowane według wielkości) wyrażona jako maksymalna i minimalna średnica kapelusza lub wyrazami „małe”, „średnie” lub „duże”,
- waga netto.

E. Znak kontroli urzędowej (fakultatywnie)

Nie jest konieczne zamieszczanie oznaczeń przewidzianych w pierwszym akapicie na opakowaniach zbiorczych, jeśli zawierają one opakowania detaliczne widoczne z zewnątrz i z których każde zawiera te oznaczenia. Opakowania te nie powinny zawierać jakiegokolwiek oznaczenia, które mogłoby wprowadzić w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, oznaczenia te muszą znajdować się na karcie umieszczonej w widoczny sposób na co najmniej dwóch stronach palety.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1864/2004**z dnia 26 października 2004 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 41 akapit pierwszy,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyniku Porozumienia w sprawie rolnictwa⁽²⁾, zawartego podczas Rundy Urugwajskiej o wielostronnych negocjacjach handlowych, Wspólnota zobowiązała się do otwarcia z dniem 1 lipca 1995 r., na określonych warunkach, kontyngentów taryfowych Wspólnoty na grzyby zakonserwowane z rodzaju *Agaricus*, objęte kodami CN 0711 90 40, 2003 10 20 i 2003 10 30.
- (2) Warunki zarządzania tymi kontyngentami zostały ustanowione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2125/95 z dnia 6 września 1995 r. otwierającym i ustalającym zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane z rodzaju *Agaricus*⁽³⁾; doświadczenia zebrane w trakcie stosowania tego rozporządzenia wykazują, że niezbędna jest zmiana niektórych obowiązujących warunków w celu uproszczenia systemu i zapewnienia jego większej przejrzystości; dla celów jasności należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 2125/95 i zastąpić je nowym rozporządzeniem, które będzie obowiązywać od 1 stycznia 2005 r.
- (3) Należy zapewnić możliwie jak najbardziej harmonijne przejście pomiędzy dwoma systemami; w tym celu należy przenieść niektóre szczegółowe przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 2125/95, a także zachować tradycyjne terminarze przywozowe.

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽⁴⁾ wprowadziło zmiany w Nomenklaturze Scalonej dotyczące niektórych owoców i warzyw oraz przetworów owocowo-warzywnych, a zwłaszcza niektórych zakonserwowanych grzybów z rodzaju *Agaricus*.

(5) Protokół dostosowujący aspekty handlowe Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, w sposób uwzględniający wyniki negocjacji między Stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych, zatwierdzonych decyzją Rady 2003/18/WE⁽⁵⁾, zawiera uzgodnienia dotyczące przywozu do Wspólnoty niektórych zakonserwowanych grzybów rodzaju *Agaricus* pochodzących z Rumunii.

(6) Protokół dostosowujący aspekty handlowe Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, w sposób uwzględniający wyniki negocjacji między Stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych, zatwierdzonych decyzją Rady 2003/286/WE⁽⁶⁾, zawiera uzgodnienia dotyczące przywozu do Wspólnoty niektórych zakonserwowanych grzybów rodzaju *Agaricus* pochodzących z Bułgarii.

(7) Bez uszczerbku dla wyniku negocjacji zgodnie z art. XXIV.6 GATT (1994), a także w celu utrzymania tradycyjnych przepływów handlowych przy zapewnieniu dalszej otwartości wspólnotowego rynku na nowe państwa trzecie dostawców ilości zakonserwowanych grzybów rodzaju *Agaricus* przewidziana do przywozu do Wspólnoty w ramach systemu kontyngentów taryfowych winna uwzględniać preferencje przewidziane w Układach Europejskich z Bułgarią i Rumunią; w związku z tym należy wyraźnie odróżnić ilości przyznane Bułgarii i Rumunii od ilości przyznanych innym państwom trzecim; biorąc pod uwagę wykorzystanie rezerwy przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 2125/95 w ciągu ostatnich lat, przy ustalaniu ilości przyznawanej Chinom należy uwzględnić ilość wykorzystaną, aby uniknąć zakłóceń w handlu z tym konkretnym krajem dostawcą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 212 z 7.9.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 498/2004 (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, str. 20).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 279 z 23.10.2001, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 18.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

- (8) Należy ustanowić przepisy umożliwiające skuteczny przydział wspólnotowych kontyngentów taryfowych na zakonserwowane grzyby w poszczególnych latach; podstawą tych przepisów powinny być dane dostępne po upływie pierwszych sześciu miesięcy danego roku, aby zapobiec przerwom we wspólnotowym handlu z państwami trzecimi.
- (9) Należy dokonać szczegółowych ustaleń w celu zapewnienia, że nadwyżki ilościowe kontyngentów taryfowych będą podlegały pełnym opłatom celnym przewidzianym we Wspólnej Taryfie Celnej; ustalenia takie muszą być związane z wydawaniem pozwoleń na koniec okresu, w którym dokonuje się sprawdzenia ilości oraz w którym Państwa Członkowskie dokonują niezbędnych powiadomień; przepisy te stanowią uzupełnienie albo odstępstwo od przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽¹⁾.
- (10) Należy zapewnić ciągłość podaży rozpatrywanych produktów, w odpowiedniej ilości, na rynku wspólnotowym po stałych cenach, przy uniknięciu niepotrzebnych zakłóceń na rynku w postaci poważnych wahań cen oraz negatywnych skutków dla producentów wspólnotowych; w związku z tym należy w coraz większym stopniu wspierać konkurencję pomiędzy importerami i zmniejszyć ciężar nałożonych na nich obowiązków administracyjnych.
- (11) W interesie dotychczasowych importerów, którzy zwykle przywożą znaczne ilości rozpatrywanych produktów, a także w interesie nowych importerów, którzy dopiero wchodzi na rynek i którym powinno się w sposób sprawiedliwy umożliwić składanie wniosków o wydanie pozwoleń dotyczących ilości zakonserwowanych grzybów objętych kontyngentami taryfowymi, należy w sposób jasny zdefiniować te dwie kategorie importerów, a także ustanowić określone kryteria odnoszące się do statusu wnioskodawców i wykorzystania przydzielonych pozwoleń.
- (12) Stosowne jest ustalanie przydziału dla każdej kategorii importerów na podstawie przywożonych ilości, a nie wydawanych pozwoleń; niemniej jednak kilkunastoletnie doświadczenie we wdrażaniu obecnego systemu wykazuje bezużyteczność utrzymywania podziału kontyngentów pomiędzy tradycyjnych i nowych importerów w przypadku Bułgarii i Rumunii, ponieważ popyt Wspólnoty na zakonserwowane grzyby z tych krajów utrzymuje się na znacznie niższym poziomie niż ilości objęte kontyngentem.
- (13) Wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz zakonserwowanych grzybów z państw trzecich poza Bułgarią i Rumunią, złożone przez poszczególne kategorie importerów, podlegają pewnym ograniczeniom; ograniczenia takie są niezbędne nie tylko dla utrzymania konkurencji pomiędzy importerami, ale także po to, by umożliwić każdemu z importerów prowadzących własną działalność handlową na rynku owoców i warzyw obronę swojej usankcjonowanej prawnie pozycji handlowej wobec innych importerów oraz uniemożliwić przejęcie kontroli nad rynkiem przez pojedynczego importera.
- (14) W celu usprawnienia i uproszczenia zarządzania kontyngentami taryfowymi na zakonserwowane grzyby należy ustanowić jasne przepisy dotyczące terminów i procedur składania wniosków o wydanie pozwolenia oraz wydawania pozwoleń przez właściwe władze Państw Członkowskich.
- (15) Mając na względzie zmniejszenie ciężaru obowiązków administracyjnych nałożonych na importerów, wnioski o wydanie pozwolenia należy składać jedynie w tym Państwie Członkowskim, w którym importer został wpisany do rejestru handlowego.
- (16) Ponadto potrzebne są środki ograniczające do minimum spekulacje przy składaniu wniosków o wydanie pozwolenia, które mogą powodować niepełne wykorzystanie kontyngentów taryfowych; z uwagi na specyfikę i wartość rozpatrywanego produktu dla każdej tony (waga netto po odsączeniu) objętej wnioskiem o wydanie pozwolenia na przywóz należy wnieść zabezpieczenie, określone w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000; zabezpieczenie powinno mieć wartość wystarczająco wysoką, aby zniechęcić do składania wniosków o charakterze spekulacyjnym, ale nie aż tak wysoką, by odwieść importerów handlujących owocami i warzywami od prowadzenia własnej działalności. Najwłaściwszym obiektywnym kryterium ustalenia poziomu zabezpieczenia jest ustalony na poziomie 2 % limit średniego dodatkowego cła stosowanego wobec przywozu do Wspólnoty zakonserwowanych grzybów rodzaju *Agaricus* objętych kodami CN 0711 51 00, 2003 10 20 i 2003 10 30.
- (17) Aby importerzy mogli nadążyć za popytem na rynku zakonserwowanych grzybów i szybko reagować na zmieniające się warunki rynkowe, należy dać im możliwość zwrócenia się do właściwych władz Państw Członkowskich o wycofanie złożonego wniosku o wydanie pozwolenia, w przypadku gdy ilość, na którą wydano pozwolenie, jest mniejsza niż ilość pierwotnie wnioskowana.
- (18) W celu zapewnienia prawidłowego wykorzystania kontyngentów Państwa Członkowskie regularnie powiadają Komisję o niewykorzystanych ilościach, w odniesieniu do których właściwe władze Państw Członkowskich wydały pozwolenia; ilości objęte wydanymi pozwoleniami powinny uwzględniać wnioski o wydanie pozwolenia, o których wycofanie zwrócili się importerzy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 636/2004 (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, str. 25).

- (19) Dla celów zarządzania kontyngentami taryfowymi na zakonserwowane grzyby importerzy składający właściwym władzom Państw Członkowskich wnioski o wydanie pozwolenia powinni dołączać do nich oświadczenie stwierdzające, że akceptują i zastosują ograniczenia ustanowione w niniejszym rozporządzeniu; aby zapobiec nadużyciom w stosowaniu systemu, Państwom Członkowskim należy pozostawić pewien margines swobody w nakładaniu kar na importerów składających fałszywe, wprowadzające w błąd lub nieprawidłowe wnioski oraz/lub oświadczenia swoim właściwym władzom.
- (20) Należy ustanowić środki przejściowe umożliwiające importerom z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (dalej zwanych „nowymi Państwami Członkowskimi”) osiągnięcie korzyści z niniejszego rozporządzenia.
- (21) Należy poczynić uzgodnienia na lata 2005 i 2006 wprowadzające rozróżnienie między tradycyjnymi importerami a nowymi importerami we Wspólnocie w składzie na 30 kwietnia 2004 r., z jednej strony, i między tradycyjnymi importerami a nowymi importerami z nowych Państw Członkowskich, z drugiej strony.
- (22) Rozporządzenie (WE) nr 359/2004 z dnia 27 lutego 2004 r. ustanawiające stosowane do rozporządzenia (WE) nr 2125/95 środki przejściowe związane z przystąpieniem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji⁽¹⁾ przewiduje pewne środki i porozumienia przejściowe mające zastosowanie do 2004 r.; po 31 grudnia 2004 r. owe środki przejściowe staną się nieaktualne. A zatem należy uchylić to rozporządzenie z 1 stycznia 2005 r.
- (23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Otwarcie kontyngentów taryfowych i stosowane stawki celne

1. Otwiera się system kontyngentów taryfowych w odniesieniu do przywozów wspólnotowych grzybów zakonserwowanych z rodzaju *Agaricus*, objętych kodami CN 0711 51 00, 2003 10 20 i 2003 10 30 (zwanych dalej „grzybami zakonserwowanymi”), na warunkach ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. Wielkości poszczególnych kontyngentów i okresy ich obowiązywania określa załącznik I.

2. Stosowana stawka celna wynosi 12 % *ad valorem* dla produktów objętych kodem CN 0711 51 00 (zarządzenie nr 09.4062) oraz 23 % w przypadku produktów objętych kodami CN 2003 10 20 i 2003 10 30 (zarządzenie nr 09.4063).

Niemniej jednak w przypadku produktów pochodzących z Rumunii obowiązuje jedna stawka celna w wysokości 8,4 % (zarządzenie nr 09.4726), w przypadku zaś produktów pochodzących z Bułgarii cło nie obowiązuje (zarządzenie nr 09.4725).

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 11.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „nowe Państwa Członkowskie” oznaczają Republikę Czeską, Estonię, Cypr, Łotwę, Litwę, Węgry, Maltę, Polskę, Słowenię i Słowację;
- 2) „inne państwa” oznaczają państwa trzecie poza Chinami, Bułgarią i Rumunią;
- 3) „właściwe władze” oznaczają organ lub organy wyznaczone przez Państwo Członkowskie do wykonania niniejszego rozporządzenia;
- 4) „ilość referencyjna” oznacza maksymalną ilość (wagę netto po odsączeniu) zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin i/lub innych krajów, przywiezioną na rok kalendarzowy przez tradycyjnego importera w ciągu jednego z ostatnich trzech lat kalendarzowych. Przy obliczaniu ilości referencyjnej nie zostaną uwzględnione przywozy zakonserwowanych grzybów pochodzących z nowych Państw Członkowskich lub Wspólnoty w składzie na 30 kwietnia 2004 r.

Artykuł 3

Kategorie importerów

1. „Tradycyjni importerzy” oznaczają importerów, którzy mogą udowodnić, że:
 - a) otrzymali pozwolenia na mocy rozporządzenia (WE) nr 2125/95 lub niniejszego rozporządzenia na każdy rok w czasie ostatnich trzech lat kalendarzowych;
 - b) przywozili do Wspólnoty zakonserwowane grzyby co najmniej przez dwa lata z trzech ostatnich lat kalendarzowych;
 - c) w roku poprzedzającym ich wniosek przywieźli do Wspólnoty i/lub wywieźli ze Wspólnoty co najmniej 100 ton przetworów owocowych i warzywnych określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96.
2. „Nowi importerzy” oznaczają importerów nieokreślonych w ust. 1, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, pojedynczymi osobami lub grupami, którzy przywieźli do Wspólnoty i/lub wywieźli ze Wspólnoty co najmniej 50 ton przetworów owocowych i warzywnych, określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, w każdym z dwóch poprzednich lat kalendarzowych. Spełnienie niniejszego warunku poświadczane jest wpisem w rejestrze handlowym Państwa Członkowskiego albo jakimkolwiek innym dowodem uznanym w danym Państwie Członkowskim oraz dowodem przywozu lub wywozu.

Artykuł 4

Przedstawianie pozwoleń na przywóz

Wszystkie przywozy do Wspólnoty w ramach kontyngentów taryfowych określonych w art. 1 podlegają obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na przywóz, zwanego dalej „pozwoleniem”, wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 5

Wnioski o wydanie pozwolenia i pozwolenia

1. Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 stosuje się w odniesieniu do pozwoleń, jeśli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.
2. Pozwolenia zachowują ważność przez okres dziewięciu miesięcy od dnia ich faktycznego wydania w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, lecz ich okres ważności wygasa 31 grudnia.
3. Kwota zabezpieczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, wynosi 40 EUR za tonę (waga netto po odsączeniu).
4. Kraj pochodzenia należy wpisać w rubryce 8 wniosku o wydanie pozwolenia, a słowo „tak” zaznaczyć krzyżykiem. Pozwolenia są ważne wyłącznie dla przywozów pochodzących z krajów w nich wskazanych.
5. Rubryka 24 pozwolenia zawiera jeden z zapisów zawartych w załączniku II.
6. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, uprawnień wynikających z pozwoleń na przywóz nie przenosi się.
7. Stosuje się art. 35 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.
8. W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 ilość dopuszczona do swobodnego obrotu nie może przekroczyć ilości wskazanej w rubrykach 17 i 18 pozwolenia na przywóz. W związku z tym w rubryce 19 pozwolenia należy wpisać „0”.

Artykuł 6

Podział całkowitych ilości pomiędzy tradycyjnych i nowych importerów

1. Całkowitą ilość przydzieloną Chinom i innym krajom, zgodnie z załącznikiem I, dzieli się, jak następuje:
 - a) 95 % dla tradycyjnych importerów;
 - b) 5 % dla nowych importerów.
2. W przypadku przywozów pochodzących z Chin i innych krajów, jeżeli ilość przyznana jednej z kategorii importerów nie została w całości przez nią wykorzystana w drugim sześciomiesięcznym okresie roku kalendarzowego, pozostała część może zostać przyznana drugiej kategorii.
3. Całkowite ilości przyznane Bułgarii i Rumunii zgodnie z załącznikiem I zostaną sprawiedliwie podzielone między tradycyjnych i nowych importerów.

4. W przypadku przywozów pochodzących z Chin i innych krajów w rubryce 20 wniosku o wydanie pozwolenia należy wpisać odpowiednio „tradycyjny importer” lub „nowy importer”.

Artykuł 7

Ograniczenia mające zastosowanie do wniosków składanych przez różnych importerów

1. Całkowita ilość (waga netto po odsączeniu) objęta złożonym przez tradycyjnego importera wnioskiem o wydanie pozwolenia na przywóz do Wspólnoty zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin i/lub innych krajów nie może odnosić się, w żadnym sześciomiesięcznym okresie, do ilości przekraczającej 75 % ilości referencyjnej.
2. Całkowita ilość (waga netto po odsączeniu) objęta złożonym przez nowego importera wnioskiem o wydanie pozwolenia na przywóz do Wspólnoty zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin i/lub innych krajów nie może odnosić się, w żadnym sześciomiesięcznym okresie, do ilości przekraczającej 1 % sumy kontyngentów taryfowych przyzanych Chinom i innym krajom zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Składanie wniosków o wydanie pozwolenia przez importerów

1. Wnioski o wydanie pozwolenia mogą składać wyłącznie importerzy. Wnioski o wydanie pozwolenia należy składać wyłącznie do właściwych władz Państwa Członkowskiego, w którym zarejestrowany jest wnioskodawca.

W celu pozytywnego rozpatrzenia wniosków importerzy, w szczególności tradycyjni importerzy, dostarczają wymaganą informację umożliwiającą właściwym władzom zainteresowanych Państw Członkowskich sprawdzenie w stopniu dla nich zadowalającym, czy zostały spełnione warunki określone w art. 3.

W przypadku gdy nowi importerzy uzyskali pozwolenia na przywóz na mocy rozporządzenia (WE) nr 2125/95 lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w poprzednim roku kalendarzowym, muszą także przedstawić dowód wprowadzenia do swobodnego obrotu we Wspólnocie co najmniej 50 % przydzielonych im ilości.

2. Importerzy składają wnioski o wydanie pozwolenia w ciągu pierwszych pięciu dni roboczych stycznia oraz/lub w ciągu pierwszych pięciu dni roboczych lipca.
3. Importerzy dołączają do wniosków o wydanie pozwolenia oświadczenie stwierdzające, że akceptują i zastosują przepisy ustanowione w art. 7.

Oświadczenia muszą być podpisane przez importera, który w ten sposób poświadcza ich zgodność z prawdą.

Artykuł 9**Powiadamianie o wnioskach o wydanie pozwolenia**

Państwa Członkowskie powiadają Komisję o ilościach, na które zostały złożone wnioski o wydanie pozwolenia:

- a) w przypadku wniosków złożonych w styczniu – siódmego dnia roboczego stycznia;
- b) w przypadku wniosków złożonych w lipcu – siódmego dnia roboczego lipca.

W powiadomieniach należy podać informacje w rozbiciu na produkty, zgodnie z Nomenklaturą Scaloną, i pochodzenie. W przypadku przywozów pochodzących z Chin i/lub innych krajów należy podać odrębne liczby dla ilości każdego produktu, o który wnioskuje odpowiednio tradycyjni i nowi importerzy.

Powiadomienia należy przekazywać środkami elektronicznymi w formie zgodnej ze wzorem przekazanym przez Komisję Państwom Członkowskim.

Artykuł 10**Wydawanie pozwoleń**

1. Pozwolenia są wydawane przez właściwe władze Państw Członkowskich siódmego dnia roboczego po przekazaniu powiadomienia przewidzianego w art. 9, zgodnie z ust. 2.
2. Jeżeli w styczniu i/lub lipcu okaże się, że ilości określone we wniosku przekraczają dostępną ilość, Komisja ustala, w drodze rozporządzenia, zryczałtowaną obniżkę procentową dla danych wniosków oraz zawiesza wydawanie pozwoleń w odniesieniu do późniejszych wniosków.

W takim przypadku pozwolenia są wydawane przez właściwe władze Państw Członkowskich trzeciego dnia roboczego po wejściu w życie rozporządzenia, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 11**Wycofanie wniosków o wydanie pozwolenia**

Jeżeli zgodnie z art. 10 ust. 2 ilość, w odniesieniu do której wydano pozwolenie, jest mniejsza niż ilość określona we wniosku, dany importer może zwrócić się do właściwych władz o wycofanie wniosku o wydanie pozwolenia w ciągu trzech dni roboczych po wejściu w życie rozporządzenia przyjętego na mocy art. 10 ust. 2. W przypadku takiego wycofania całkowita kwota zabezpieczenia zostanie bezzwłocznie zwolniona.

Artykuł 12**Informacja o stopniu wykorzystania kontyngentów**

Komisja regularnie informuje Państwa Członkowskie, we właściwym czasie i trybie, o stopniu wykorzystania kontyngentów.

Artykuł 13**Powiadomienia o niewykorzystanych pozwoleniach**

Natychmiast po otrzymaniu wiadomości Państwa Członkowskie powiadają Komisję o ilościach, w odniesieniu do których pozwolenia na przywóz zostały wydane przez ich właściwe władze, lecz niewykorzystane przez importerów. W ilościach, na które wydano pozwolenia, należy uwzględnić wnioski o wydanie pozwolenia wycofane zgodnie z art. 11.

Powiadomienia należy przekazywać środkami elektronicznymi w formie zgodnej ze wzorem przekazanym przez Komisję Państwom Członkowskim.

Artykuł 14**Mające zastosowanie zobowiązania międzynarodowe**

1. Zakonserwowane grzyby pochodzące z Bułgarii i Rumunii zostają dopuszczone do swobodnego obrotu we Wspólnocie zgodnie z protokołami dostosowującymi odpowiednie aspekty handlowe Układu Europejskiego z Bułgarią i Rumunią.
2. Wywóz i dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin podlega przepisom art. 55–65 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾.
3. Właściwe władze wydające świadectwa pochodzenia zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin są wyszczególnione w załączniku III.

Artykuł 15**Zmiana pozwoleń**

1. Posiadacz pozwolenia może wnioskować o zmianę kodu CN, dla którego pozwolenie zostało wydane, pod warunkiem że:
 - a) nowy kod CN, o który ubiega się wnioskodawca, jest jednym z kodów wymienionych w art. 1 ust. 1;
 - b) wniosek zostanie złożony właściwym władzom, które wydały oryginalne pozwolenie, oraz zostanie do niego dołączony oryginał i wszelkie wydane wypisy.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, właściwe władze, które wydały oryginalne pozwolenie, zatrzymują je i wszelkie wypisy oraz wydają pozwolenie zastępcze oraz, w odpowiednim przypadku, jeden bądź więcej wypisów z pozwolenia zastępczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

3. Pozwolenie zastępcze oraz, gdzie stosowne, wypisy lub wypisy z niego sporządzone:

- a) są wydawane w ilości nieprzekraczającej maksymalnej ilości dostępnej zgodnie z zastąpionym pozwoleniem lub wypisem;
- b) rubryka 20 zawiera numer i datę zastąpionego pozwolenia lub wypisu;
- c) rubryki 13, 14 i 15 zawierają informacje dotyczące określonego nowego produktu;
- d) rubryka 16 zawiera nowy kod CN;
- e) pozostałe rubryki zawierają te same informacje co w zastąpionym pozwoleniu lub wypisie, w szczególności taką samą datę ważności.

4. Państwa Członkowskie niezwłocznie informują Komisję, za pomocą środków elektronicznych, o wszelkich wydanych przez nie pozwoleniach zastępczych.

Artykuł 16

Kary stosowane wobec importerów

1. Jeżeli wnioski i/lub oświadczenia złożone przez importera właściwym władzom Państwa Członkowskiego okażą się fałszywe, wprowadzające w błąd lub nieprawidłowe, o ile nie zostało to spowodowane autentyczną pomyłką, właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich wykluczą danego importera z systemu wniosków o wydanie pozwoleń na okres sześciu miesięcy od wykrycia nieprawidłowości.

2. Państwa Członkowskie mogą przyjąć dodatkowe przepisy krajowe dotyczące składania właściwym władzom wniosków o wydanie pozwolenia i przewidzieć kary współmierne do wagi nieprawidłowości, nakładane na importerów zarejestrowanych dla celów podatku VAT na terytorium ich kraju.

Artykuł 17

Współpraca administracyjna między Państwami Członkowskimi

Państwa Członkowskie podejmą środki wymagane w celu zapewnienia wzajemnej współpracy administracyjnej, mając na względzie zagwarantowanie prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Środki przejściowe na lata 2005 i 2006

W drodze odstępstwa od art. 3, dla roku 2005 i 2006 i jedynie w nowych Państwach Członkowskich stosuje się następujące definicje:

1) „tradycyjni importerzy” oznaczają importerów, którzy mogą udowodnić, że:

a) przywozili zakonserwowane grzyby pochodzące z miejsc pochodzenia innych niż nowe Państwa Członkowskie lub Wspólnota w składzie na dzień 30 kwietnia 2004 r. co najmniej przez dwa lata z trzech ostatnich lat kalendarzowych;

b) przywieźli i/lub wywieźli w poprzednim roku co najmniej 100 ton przetworów owocowych i warzywnych, określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96;

c) przywozy, o których mowa w lit. a) i b), miały miejsce w nowym Państwie Członkowskim, w którym dany importer ma siedzibę;

d) wywozy, o których mowa w lit. b), zostały skierowane do innych miejsc przeznaczenia niż nowe Państwa Członkowskie lub Wspólnota w składzie na dzień 30 kwietnia 2004 r.;

2) „nowi importerzy” oznaczają importerów nieobjętych kategorią „tradycyjni importerzy” w rozumieniu pkt 1, będących podmiotami gospodarczymi, osobami fizycznymi lub prawnymi, pojedynczymi osobami lub grupami, którzy mogą udowodnić, że:

a) przywieźli, z miejsc pochodzenia innych niż nowe Państwa Członkowskie lub Wspólnota w składzie na dzień 30 kwietnia 2004 r., oraz/lub wywieźli co najmniej 50 ton przetworów owocowych i warzywnych, określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, w każdym z dwóch poprzednich lat kalendarzowych;

b) przywozy, o których mowa w lit. a), miały miejsce w nowym Państwie Członkowskim, w którym dany importer ma siedzibę;

c) wywozy, o których mowa w lit. a), zostały skierowane do innych miejsc przeznaczenia niż nowe Państwa Członkowskie lub Wspólnota w składzie na dzień 30 kwietnia 2004 r.

*Artykuł 19***Uchylenie**

Rozporządzenia (WE) nr 2125/95 i (WE) nr 359/2004 uchyla się z dniem 1 stycznia 2005 r.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń należy interpretować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 20***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 października 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wielkości i okres obowiązywania kontyngentów określonych w art. 1 ust. 1 w tonach (waga netto po odsączeniu)	
Kraj dostawcy	Od 1 stycznia do 31 grudnia każdego roku
Bułgaria	2 875 ⁽¹⁾
Rumunia	500
Chiny	23 750
Inne kraje	3 290

⁽¹⁾ Z dniem 1 stycznia 2006 r. przydział dla Bułgarii zostanie zwiększony o 250 ton rocznie.

ZAŁĄCZNIK II

Wpisy, o których mowa w art. 5 ust. 5

- *hiszpański*: Derecho de aduana ... % — Reglamento (CE) n° 1864/2004,
- *czeski*: Celní sazba ... % — nařízení (ES) č. 1864/2004,
- *duński*: Toldsats ... % — forordning (EF) nr. 1864/2004,
- *niemiecki*: Zollsatz ... % — Verordnung (EG) Nr. 1864/2004,
- *estoński*: Tollimaks ... % — määrus (EÜ) nr 1864/2004,
- *grecki*: Δασμός ... % — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1864/2004,
- *angielski*: Customs duty ... % — Regulation (EC) No 1864/2004,
- *francuski*: Droit de douane: ... % — Règlement (CE) n° 1864/2004,
- *włoski*: Dazio: ... % — Regolamento (CE) n. 1864/2004,
- *łotewski*: Muitas nodoklis ... % — Regula (EK) Nr. 1864/2004,
- *litewski*: Muito mokestis ... % — Reglamentas (EB) Nr. 1864/2004,
- *węgierski*: Vám: ... % — 1864/2004/EK rendelet,
- *maltański*: Dazju Doganali ... % — Regolament (KE) Nru 1864/2004,
- *niderlandzki*: Douanerecht: ... % — Verordening (EG) nr. 1864/2004,
- *polski*: Cło ... % — Rozporządzenie (WE) nr 1864/2004,
- *portugalski*: Direito aduaneiro: ... % — Regulamento (CE) n.º 1864/2004,
- *słowacki*: Clo ... % — nariadenie (ES) č. 1864/2004,
- *słoweński*: Carina: ... % — Uredba (ES) št. 1864/2004,
- *fiński*: Tulli ... prosenttia — Asetus (EY) N:o 1864/2004,
- *szwedzki*: Tull ... % — Förordning (EG) nr 1864/2004.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz właściwych władz chińskich wydających świadectwa pochodzenia, o których mowa w art. 14 ust. 3:

- Zarząd Generalny ds. Nadzoru nad Jakością (General Administration of Quality Supervision)
- Biuro ds. Kontroli Wwozów i Wywozów oraz Kwarantanny Chińskiej Republiki Ludowej w:

Beijing	Jiangxi	Shenzhen
Shanxi	Zhuhai	Ningxia
Mongolia Wewnętrzna	Seczuan	Tianjin
Hebei	Chongqing	Shanghai
Liaoning	Yunnan	Ningbo
Jilin	Guizhou	Jiangsu
Shandong	Shaanxi	Guangxi
Zhejiang	Gansu	Heilongjiang
Anhui	Qinghai	Hainan
Hubei	Tybet	Henan
Guangdong	Fujian	Xinjiang
Xiamen		Hunan

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1865/2004**z dnia 27 października 2004 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w odniesieniu do wniosków złożonych w czasie pierwszych dziesięciu dni roboczych października 2004 r. w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 327/98**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽¹⁾,

uwzględniając decyzję Rady 96/317/WE z dnia 13 maja 1996 r. dotyczącą podsumowania wyników konsultacji prowadzonych z Tajlandią na mocy art. XXIII GATT ⁽²⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 327/98 z dnia 10 lutego 1998 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu i ryżu łamanego ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

w wyniku analizy ilości, dla których wnioski zostały złożone z tytułu transzy z października 2004 r., należy przewidzieć

wydanie pozwoleń dla ilości zgłoszonych we wnioskach, które podlegają, jeżeli właściwe, zastosowaniu redukcji wyrażonej w procentach, i podać ilości końcowe, wyrażone w procentach, dla każdego kontyngentu w ciągu 2004 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do wniosków o pozwolenia na przywóz ryżu, przedłożonych w czasie pierwszych dziesięciu dni roboczych października 2004 r. w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 327/98 i przekazanych Komisji, pozwolenia są wydawane dla ilości zgłoszonych we wnioskach, które podlegają zastosowaniu redukcji wyrażonej w procentach, ustalonej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Końcowe ilości, wyrażone w procentach, w ciągu 2004 r., dla każdego odnośnego kontyngentu wymienione są w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 października 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 października 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 122 z 22.5.1996, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.1998, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2296/2003 (Dz.U. L 340 z 24.12.2003, str. 35).

ZAŁĄCZNIK

Redukcje, wyrażone w procentach, którym podlegają ilości wnioskowane z tytułu transzy z października 2004 r., oraz ilości na rok 2004:

a) ryż półbielony lub w pełni oczyszczony CN 1006 30

Pochodzenie	Redukcja (w %) z tytułu transzy z października 2004 r.	Końcowe ilości kontyngentu, wyrażone w procentach, na rok 2004
Stany Zjednoczone Ameryki	—	99,63
Tajlandia	0 ⁽¹⁾	93,14
Australia	—	100
Inne pochodzenie	—	100

b) ryż łuskany CN 1006 20

Pochodzenie	Redukcja (w %) z tytułu transzy z października 2004 r.	Końcowe ilości kontyngentu, wyrażone w procentach, na rok 2004
Stany Zjednoczone Ameryki	—	94,90
Tajlandia	—	99,72
Australia	—	3,32
Inne pochodzenie	—	100

c) ryż łamany CN 1006 40 00

Pochodzenie	Końcowe ilości kontyngentu, wyrażone w procentach, na rok 2004
Tajlandia	68,37
Australia	6,81
Gujana	0
Stany Zjednoczone Ameryki	25
Inne pochodzenie	34,36

⁽¹⁾ Wydane dla ilości zgłoszonej we wniosku.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 11 maja 2004 r.

w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów

(2004/734/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 49,

uwzględniając Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15 i 49,

uwzględniając decyzję Rady z dnia 22 stycznia 2002 r. w sprawie mianowania członków oraz zastępców członków Komitetu Regionów⁽¹⁾,

uwzględniając propozycje rządów Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej, należy powiększyć Komitet Regionów przez mianowanie dziewięćdziesięciu pięciu członków oraz dziewięćdziesięciu pięciu zastępców członków reprezentujących wspólnoty regionalne i lokalne w nowych Państwach Członkowskich.

- (2) Skład Komitetu powinien umożliwiać reprezentowanie wspólnot regionalnych i lokalnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym mianowani zostają na okres do 25 stycznia 2006 r. włącznie:

- osoby z listy danego Państwa Członkowskiego znajdujące się w załączniku I do niniejszej decyzji członkami Komitetu Regionów;
- osoby z listy danego Państwa Członkowskiego znajdujące się w załączniku II do niniejszej decyzji zastępcami członków Komitetu Regionów.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 maja 2004 r.

W imieniu Rady

C. MCCREEVY

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

LISTA DE LOS MIEMBROS Y SUPLENTES DEL COMITÉ DE LAS REGIONES

SEZNAM ČLENŮ A NÁHRADNÍKŮ VÝBORU REGIONŮ

LISTE OVER MEDLEMMERNE OG SUPPLEANTER AF REGIONERNE

LISTE DER MITGLIEDER UND STELLVERTRETER DES AUSSCHUSSES DER REGIONEN

REGIOONIDE KOMITEE LIIKMETE JA ASENDUSLIIKMETE NIMEKIRI

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

LIST OF THE MEMBERS AND ALTERNATES OF THE COMMITTEE OF THE REGIONS

LISTE DES MEMBRES ET SUPPLÉANTS DU COMITÉ DES RÉGIONS

ELENCO DEI MEMBRI E SUPPLENTI DEL COMITATO DELLE REGIONI

REĢIONU KOMITEJAS LOCEKĻU UN TO AIZSTĀJĒJU SARAKSTS

REGIONŲ KOMITETO NARIŲ IR PAKAITINIŲ NARIŲ SĄRAŠAS

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA TAGJAINAK ÉS PÓTTAGJAINAK LISTÁJA

LISTA TAL-MEMBRI U SOSTITUTI TAL-KUMITAT TAR-REĠJUNI

LIJST VAN LEDEN EN PLAATSVERVANGERS VAN HET COMITÉ VAN DE REGIO'S

WYKAZ CZŁONKÓW KOMITETU REGIONÓW ORAZ ICH ZASTĘPCÓW

LISTA DOS MEMBROS EFECTIVOS E SUPLENTES DO COMITÉ DAS REGIÕES

ZOZNAM ČLENOV A ZÁSTUPCOV VÝBORU REGIÓNOV

SEZNAM ČLANOV IN NAMESTNIKOV ODBORA REGIJ

ALUEIDEN KOMITEAN JÄSENTEN JA VARAJÄSENTEN LUETTELO

FÖRTECKNING ÖVER LEDAMÖTER OCH SUPPLEANTER I REGIONKOMMITÉN

ANEXO I — PŘÍLOHA I — BILAG I — ANHANG I — I LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I —
ALLEGATO I — I PIELIKUMS — I PRIEDAS — I. MELLÉKLET — ANNESS I — BIJLAGE I — ZAŁĄCZNIK I —
ANEXO I — PRÍLOHA I — PRILOGA I — LIITE I — BILAGA I

**Miembros/Členové/Medlemmer/Mitglieder/Liikmed/Mέλη/Members/Membres/Membri/Locekli/Nariai/Tagok/
Membri/Leden/Członkowie/Membros/Členovia/Člani/Jäsenet/Ledamöter**

ČESKÁ REPUBLIKA

BĚM Pavel

Lord Mayor of the Capital City of Prague

BŘEZINA Jan

President of the Regional Council of Olomoucký kraj

DOHNAL František

President of the Regional Council of Vysočina kraj

LÍNEK Roman

President of the Regional Council of Pardubický kraj

PAVEL Josef

President of the Regional Council of Karlovarský kraj

TOŠENOVSKÝ Evžen

President of the Regional Council of Moravskoslezský kraj

ZAHRADNÍK Jan

President of the Regional Council of Jihočeský kraj

VLASÁK Oldřich

Lord Mayor of the City of Hradce Králové, Královéhradecký kraj

TESAŘÍK Martin

Mayor of the City of Olomouc, Olomoucký kraj

GANDALOVIČ Petr

Lord Mayor of the City of Ústí nad Labem, Ústecký kraj

HANÁK Jaroslav

Mayor of the City of Veselí nad Moravou, Jihomoravský kraj

LANGŠÁDLOVÁ Helena

Mayor of the Municipality of Černošice, Středočeský kraj

EESTI

ANSIP Andrus

Mayor of City of Tartu, Tartu City Government

KALLASVEE Teet

Mayor of City of Haapsalu, Haapsalu City Government

KÕIV Tõnis

Mayor of City of Paide, Paide City Government

MÄEKER Mart

Head of Leisi Municipality, Leisi Municipality Government

MÜÜRSEPP Kurmet

Head of Urvaste Municipality, Urvaste Municipality Government

SAVISAAR Edgar

Mayor of the City of Tallinn, Tallinn City Government

TOBRELUITS Sirje

Head of Laheda Municipality, Laheda Municipality Government

ΚΥΠΡΟΣ

ZAMBELAS Michael

Mayor of Nicosia

MESIS Christos

Mayor of Mesa Yitonia

SARIKAS Fidias

Mayor of Paphos

GEORGIOU George
Mayor of Kato Polemidia

IACOVOU George
President of the Community Council of Ayioi Trimithias

ELENODOROU Spyros
President of the Community Council of Oroklini

LATVIJA

PURGALE Cilda
Chairman, Trikāta Rural Municipality Council

BARTKEVIČS Edvīns
Chairman Ogre County Council

JAUNSLEINIS Andris
Chairman, Union of Local and Regional Governments of Latvia

KUCINS Arvīds
Chairman Dubna Pagasts Council

KRIEVINS Guntars
Deputy of Liepāja Town Council

KALNACS Janis
Deputy of Riga City Council

NEILANDE Lolita
Chairman of Talsi district Sabile novads Council

LIETUVA

GUDELIS Darius
Mayor of Anykščiai district municipality

GARBARAVIČIUS Ramūnas
Member of Kaunas city municipal council

JAKUTIS Raimundas
Mayor of Šiauliai district municipality

LUKOŠIENĖ Virginija
Klaipėda county governor

MALINAUSKAS Ričardas
Mayor of Druskininkai municipality

MATUZAS Vitas
Mayor of Panevėžys city municipality

PAVIRŽIS Gediminas Adolfas
Deputy Mayor of Vilnius city municipality

VAIŠNORA Aidas
Member of Kazlų Rūda municipal council

VIGELIS Vytautas
Mayor of Švenčioniai district municipality

MAGYARORSZÁG

BALOGH László Dr.
President of the Bács-Kiskun County Assembly

BENKŐ Ferenc
Mayor of Tiszaaladány

BOR Imre
Member of local government, Paks

BOROS Imre Dr.
Vice-president of Zala County Assembly

DEMSZKY Gábor Dr.
Lord Mayor of Budapest

DIÓSSY László
Mayor of Veszprém

FÁBIÁN Zsolt
Member of local government, Gödöllő

KÁLI Sándor
Mayor of Miskolc

MOLNÁR Árpád
Mayor of Balatonszabadi

SÉRTŐ-RADICS István Dr.
Mayor of Uszka

SZABÓ Gyula
Member of Heves County Assembly

WEKLER Ferenc Dr.
Mayor of Mecseknádasd

MALTA

MICALLEF Ian Dr.
Councillor, Gzira Local council

COHEN Michael
Mayor, Kalkara Local Council

BORG Doris
Mayor, Birkirkara Local Council

FARRUGIA Antonia
Councillor, Zurrieq Local Council

FORMOSA Noel
Mayor, San Lawrenz Local Council

POLSKA

ARNDT Paweł
Chairman of the Sejmik, Wielkopolskie

CIACH Krzysztof
Starosta of the Powiat, Zachodniopomorskie

CZARSKI Michał
Marshal of Voivodship, Śląskie

CZERNECKI Andrzej
City Mayor, Podkarpackie

DUTKIEWICZ Rafał
City President, Dolnośląskie

GOŁĘBIEWSKI Henryk
Marshal of Voivodship, Dolnośląskie

KARSKI Karol
Deputy Chairman of the City Council, Mazowieckie

KROPIWNICKI Jerzy
City President, Łódzkie

LECH Mirosław
Wójt of the Commune, Podlaskie

MAJCHROWSKI Jacek
City President, Małopolskie

MAKAREWICZ Henryk
Marshal of Voivodship, Lubelskie

RAKOCZY Stanisław
Starosta of the Powiat, Opolskie

RONOWICZ Bożena
City President, Lubuskie

RYŃSKI Andrzej
Marshal of Voivodship, Warmińsko-Mazurskie

SEPIOŁ Janusz
Marshal of Voivodship, Małopolskie

STRUZIK Adam
Marshal of Voivodship, Mazowieckie

SYNAK Brunon
Chairman of the Sejmik, Pomorskie

SZYMANOWICZ Marian
Deputy City President, Lubelskie

TEODORCZYK Mieczysław
Marshal of Voivodship, Łódzkie

WOŁODŹKO Franciszek
Marshal of Voivodship, Świętokrzyskie

ZAJĄKAŁA Jerzy
Wójt of the Commune, Kujawsko-Pomorskie

SLOVENIJA

SOVIČ Boris
Mayor of Urban Municipality Maribor

KOVAČIČ Boštjan
Mayor of Urban Municipality Novo mesto

PEČAN Breda
Mayor of Municipality Izola

SMOLNIKAR Anton
Mayor of Municipality Kamnik

HALB Janko
Mayor of Municipality Rogašovci

SMRDELJ Robert
Mayor of Municipality Pivka

ŠTEBE Tomaž
Mayor of Municipality Mengeš

SLOVENSKO

BAUER Rudolf
President of Košice Self-governing Region

SLAFKOVSKÝ Alexander
Mayor of Liptovský Mikuláš City

BELICA Milan
President of Nitra Self-governing Region

TARČÁK Jozef
President of Žilina Self-governing Region

MARČOK Milan
President of Banská Bystrica Self-governing Region

CHUDÍK Peter
President of Prešov Self-governing Region

DEMETEROVÁ Mária
Elected Representative of Bratislava Self-governing Region

BOBÍK Jozef
Mayor of Michalovce City

PETUŠÍK Jozef
Mayor of Dolný Lopašov

ANEXO II — PŘÍLOHA II — BILAG II — ANHANG II — II LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — II PIELIKUMS — II PRIEDAS — II. MELLÉKLET — ANNESS II — BIJLAGE II — ZAŁĄCZNIK II —
ANEXO II — PRÍLOHA II — PRILOGA II — LIITE II — BILAGA II

**Suplentes/Náhradníci/Suppleanter/Stellvertreter/Asendusliikmed/Αναπληρωτές/Alternates/Suppléants/
Supplenti/Aizstājēji Pakaitinīai nariai/Póttagok/Sostituti/Plaatsvervangers/Zastępcy Suplentes/Zástupcovia/
Namestniki/Varajäsenet/Suppleanter**

ČESKÁ REPUBLIKA

BENDL Petr
President of the Regional Council of Středočeský kraj

SLAVÍK František
President of the Regional Council of Zlínský kraj

JURÁNEK Stanislav
President of the Regional Council of Jihomoravský kraj

DERNER Vladimír
Deputy of the President of the Regional Council of Královehradecký kraj

ŠULC Jiří
President of the Regional Council of Ústecký kraj

ZÁMEČNÍK Jaroslav, CSc.
Member of the Regional Council of Liberecký kraj

ZIMMERMANN Petr
President of the Regional Council of Plzeňský kraj

BYTEL Jiří
Mayor of the Municipality of Velká Hleďsebe, Karlovarský kraj

HALANOVÁ Květa
Mayor of the City of Jílové u Prahy, Středočeský kraj

PRŮŠA Luboš
Mayor of the City of Písek, Jihočeský kraj

ÚLEHLA Tomáš
Mayor of the City of Zlín, Zlínský kraj

DUCHOŇ Petr
Lord Mayor of the City of Brno, Jihomoravský kraj

EESTI

ELLRAM Jüri
Head of Imavere Municipality, Imavere Municipality Government

ERIKSON Urve
Chairman of Tudulinna Municipality Council

KALEV Saima
Head of Municipality of Jõgeva, Jõgeva Municipality Government

LEPIK Margus
Mayor of City of Valga, Valga City Government

MARIPUU Maret
Chairman of Tallinn City Council, Tallinn City Council

SILBERG Uno
Chairman of Kose Municipality Council, Kose Municipality Council

TAMKIVI Jaanus
Mayor of Kuressaare City, Kuressaare City Government

ΚΥΠΡΟΣ

PITTAS Charalambos
Mayor of Morphou

PERICLEOUS Barbara
Mayor of Ayia Napa

HADJITOPHIS Kyriakos
Mayor of Ayios Athanasios

VIOLARIS Christakis
Mayor of Lakatamia

MICHAEL Dimitris
President of the Community Council of Ayios Ambrosios

KALLIS Nikos
President of the Community Council of Zoopigi

LATVIJA

AUGULIS Uldis
Chairman of Local Municipality Bērze

ZALĀNS Edgars
Mayor, Chairman of Kuldīga Town Council

PUKITIS Talis
Vice-Chairman of Development Council of Riga Region

ELKSNĪTIS Andris
Chairman of Dobeles District Council

VĒTRA Aivars
Member of the Jūrmala City Council

KRASTINŠ Edmunds
Member of Riga City Council

VAIVODS Andris
Chairman of Līvāni District Council

LIETUVA

ABRAMAVIČIUS Arnoldas
Member of Zarasai district municipal council

GUSTAITIS Antanas
Mayor of Prienai district municipality

JASEVIČIUS Valdemaras
Mayor of Šilalė district municipality

KAUBRYŠ Donatas
Member of Telšiai district municipal council

KOLOSĀUSKAS Feliksas
Vilnius county governor

PEKELIŪNAS Alfredas
Mayor of Panevėžys district municipality

ULKĖ Zenonas
Member of Šakiai district municipal council

ŠEDŽIUS Alvydas
Šiauliai county governor

ŽUKAUSKAS Liudvikas
Mayor of Skuodas district municipality

MAGYARORSZÁG

BIHARY Gábor
Member of local government, Budapest

GÉMESI György Dr.
Mayor of Gödöllő

IPKOVICH György Dr.
Mayor of Szombathely

JÓSZAI Attila
Member of local government, Szigetszentmiklós

KOCSIS Károlyné
Member of local government, Dunapataj

KOVÁCSNÉ HORVÁTH Klára Dr.
Mayor of Bábolna

LÁZÁR János Dr.
Mayor of Hódmezővásárhely

MÁTIS András
Mayor of Szirák

NAGY Sándor
Mayor of Kistelek

PAJZS József
Mayor of Szigetvár

SZABÓ Lóránt
Mayor of Dombóvár

SZAKÁCS Imre Dr.
President of Győr-Moson-Sopron County Assembly

MALTA

MIFSUD Malcolm Dr.
Mayor, Pieta' Local Council

GRECH Keith
Councillor, St Paul's Bay Local Council

BORG Joseph
Councillor, Mellieha Local Council

AGIUS Joan
Deputy Mayor, Zejtun Local Council

BUTTIGIEG Paul
Mayor, Qala Local Council

POLSKA

ACHRAMOWICZ Waldemar
Marshal of Voivodship, Kujawsko-Pomorskie

BOROŃ Piotr
Chairman of the Sejmik, Małopolskie

DOMBROWICZ Konstanty
City President, Kujawsko-Pomorskie

FOGLER Piotr
Chairman of Sejmik, Mazowieckie

KOBYLIŃSKI Maciej
City President, Pomorskie

KROCHMAL Witold
City Mayor, Dolnośląskie

KRZYŻEWSKI Janusz
Marshal of Voivodship, Podlaskie

KUBAT Grzegorz
Marshal of Voivodship, Opolskie

KUŹNIAR Lucjan
Councilor of the Sejmik, Podkarpackie

LEWANDOWSKI Eugeniusz
Starosta of the Powiat, Kujawsko-Pomorskie

MIKOŁAJCZAK Stefan
Marshal of Voivodship, Wielkopolskie

OLSZEWSKI Marek
Wójt of the Commune, Kujawsko-Pomorskie

OSOWSKI Karol
Chairman of the Sejmik, Zachodniopomorskie

PĄNTAK Kazimierz
Deputy Chairman of the Sejmik, Lubuskie

PRUSZKOWSKI Andrzej
City President, Lubelskie

SŁOWIŃSKI Jerzy
City President, Łódzkie

ŚWIĘTALSKI Leszek
Wójt of the Commune, Dolnośląskie

TRAMŚ Marek
Starosta of the Powiat, Dolnośląskie

TROMBSKI Marek
Councilor of the Sejmik, Śląskie

WĘGRZYN Ludwik
Starosta of the Powiat, Małopolskie

WRONA Tadeusz
City President, Śląskie

SLOVENIJA

COLARIČ Anton
Member of City Council in Urban Municipality Ljubljana

ČELAN Štefan
Mayor of Urban Municipality Ptuj

ŠKRJANEC Breda
Member of Council in Municipality Grosuplje

ŽAGAR Ivan
Mayor of Municipality Slovenska Bistrica

LEDINEK Branko
Mayor of Municipality Rače — Fram

GERMOVŠEK Siniša
Member of Council in Municipality Bovec

KOVŠE Anton
Mayor of Municipality Podvelka

SLOVENSKO

KUBOVIČ Vladimír
Mayor of Záhorská Bystrica — Bratislava City District

ORAVEC Vladimír
Mayor of Bojnice City

VÍTEK Ferdinand
Mayor of Nitra City

ŠTEFANEC Štefan
President of Trenčín Self-governing Region

ĎURKOVSKÝ Andrej
Mayor of Bratislava City

TOMEČEK Peter
President of Trnava Self-governing Region

LUMTZER Ladislav
Mayor of Košice — Dargovských hrdinov City District

RICHTER Marián
Mayor of Medzev City

JANOČKO Vladimír
Mayor of Košice — Pereš City District

DECYZJA RADY**z dnia 24 maja 2004 r.****w sprawie mianowania nowych członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego**

(2004/735/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 49,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 259,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 166,

uwzględniając Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji oraz dostosowań w Traktatach, na które stanowią podstawę Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14 i 48,

uwzględniając decyzję Rady z dnia 17 września 2002 r. w sprawie mianowania członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od 21 września 2002 r. do 20 września 2006 r.,

uwzględniając propozycje rządów Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.

po konsultacji z Komisją,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, należy uzupełnić skład Komitetu Ekonomiczno-Społecznego przez mianowanie dziewięćdziesięciu pięciu członków reprezentujących różne środowiska gospodarcze i społeczne zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego,
- (2) skład Komitetu powinien uwzględniać potrzebę zapewnienia odpowiedniej reprezentacji poszczególnych środowisk gospodarczych i społecznych zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Osoby, których nazwiska oraz funkcje wymienione są w załączniku, zostają mianowane członkami Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres do 20 września 2006 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 maja 2004 r.

W imieniu Rady

D. AHERN

Przewodniczący

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — ANNESS — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA —
PRILOGA — LIITE — BILAGA

LISTA DE LOS MIEMBROS DEL COMITE ECONÓMICO Y SOCIAL
SEZNAM ČLENŮ HOSPODÁŘSKÉHO A SOCIÁLNÍHO VÝBORU
LISTE OVER MEDLEMMERNE AF DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
LISTE DER MITGLIEDER DES WIRTSCHAFTS- UND SOZIALAUSSCHUSSES
MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEE LIHKMETE NIMEKIRI
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
LIST OF THE MEMBERS OF THE ECONOMIC AND SOCIAL COMMITTEE
LISTE DES MEMBRES DU COMITÉ ÉCONOMIQUE ET SOCIAL
ELENCO DEI MEMBRI DEL COMITATO ECONOMICO E SOCIALE
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS LOCEKĻU SARAKSTS
EKONOMIKOS IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NARIŲ SĄRAŠAS
A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG TAGJAINAK LISTÁJA
LISTA TAL-MEMBRI TAL-KUMITAT EKONOMIKU U SOĊJALI
LIJST VAN LEDEN VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ
LISTA CZŁONKÓW KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO
LISTA DOS MEMBROS DO COMITÉ ECONÓMICO E SOCIAL
ZOZNAM ČLENOV HOSPODÁRSKEHO A SOCIÁLNEHO VÝBORU
SEZNAM ČLANOV EKONOMSKO-SOCIALNEGA ODBORA
TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEAN JÄSENTEN LUETTELO
FÖRTECKNING ÖVER LEDAMÖTER I EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

ČESKÁ REPUBLIKA

ZBOŘIL Josef

Member of the Management Board, Confederation of Industry of the Czech Republic

DRBALOVÁ Vladimíra

Director of the Department of International Organisations and European Affairs,
Confederation of Industry of the Czech Republic

ZVOLSKÁ Marie

Member of the Confederation of Employers' and Entrepreneurs' Associations of the Czech Republic

VOLEŠ Ivan

Deputy Secretary of the Economic Chamber of the Czech Republic

ČORNEJOVÁ Helena

Senior Officer of the Social and Economic Department,
Czech-Moravian Confederation of Trade Unions

MATOUŠEK Vladimír

Senior Officer of the International Department, Czech-Moravian Confederation of Trade Unions

ŠTECHOVÁ Dana

Specialist of the International Department, Czech-Moravian Confederation of Trade Unions

ŠMEHLÍK Ondřej

Junior Officer – Specialist of the Railways' Workers Trade Union

JÍROVEC Ludvík

Member of the Agrarian Chamber of the Czech Republic

ŠMEJKAL David
Member of the Czech Coalition of Consumer Activities

STULÍK David
Member of the Civil Society Development Foundation

PLECHATÁ Ivana
Director of the House Sue Ryde, Civic Association SKOK

EESTI

PÄÄRENDSON Eve
Estonian Employers' Confederation

TSHISTOVA Kristina
Estonian Chamber of Commerce and Industry

CARR Liina
Confederation of Estonian Trade Unions

VIIES Mare
Estonian Employees' Unions' Confederation

HELLAM Mall
Network of the Estonian Nonprofit Associations and Foundations (NENO)

KREEGIPUU Kalev
Estonian Chamber of Agriculture and Commerce

JOOST Meelis
Estonian Chamber of Disabled People

ΚΥΠΡΟΣ

ANTONIOU Michalis
Cyprus Employers and Industrialists Federation

MAVROMMATIS Manthos
Chamber of Commerce and Industry

KYRITSIS Pambis
Pancyprian Federation of Labour

KITTENIS Demetris
Cyprus Workers' Confederation

VRACHIMIS Giorgos
Consumers' Association

CONSTANTINIDIS Costakis
Union of Cypriot Farmers

LATVIJA

BĒRZIŅŠ Andris
Strategic Consultant for UNDP Latvia
ABkonsultants, owner

JAUNZEME Ieva
Director General Latvian Employers Confederation

KRĪGERS Pēteris
President – Free Trade Union Confederation of Latvia

HOMKO Irina
Free Trade Union Confederation of Latvia

ANČA Gunta
Chairperson – The Latvian Umbrella Body for Disability Organisations SUSTENTO

KOCIŅŠ Viesturs
Head of European Union Department
Latvian Chamber of Commerce and Industry

DANUSĒVIČS Henriks
Chairman of Latvian Traders Association

LIETUVA

ARLAUSKAS Danukas
Director General, Lithuanian Confederation of Business Employers

LASIAUSKAS Linas
Deputy Director General, Lithuanian Apparel and Textile Industry Association

MORKIS Gintaras
Deputy Director General, Lithuanian Confederation of Industrialists

ŽYGIS Arvydas
Consultant, Association of Lithuanian Chambers of Commerce, Industry and Crafts

BALSIEŅĒ Aldona
President, Lithuanian Trade Union „Solidarumas”

KVEDARAVIČIUS Algirdas Aleksandras
Vice-chairperson, Lithuanian Trade Union Confederation

PREIDIENĒ Inga
Vice-chairperson, Lithuanian Labour Federation Youth Organization

ARMANAVIČIENĒ Alvida
President, Lithuanian National Consumer Federation

DOMEIKA Rolandas
Director, Lithuanian Farmers' Union

MAGYARORSZÁG

NAGY Tamás
National Federation of Agricultural Cooperators and Producers

VADÁSZ Péter GRD.
Confederation of Hungarian Employers and Industrialists

VÉRTES János
National Federation of Traders and Caterers

CSUPORT Antal
National Association of Strategic and Public Utility Companies

KOLLER Erika
Democratic Ligue of Independent Trade Unions

KAPUVÁRI József
National Confederation of Hungarian Trade Unions

PÁSZTOR Miklós GRD.
National Confederation of Workers Councils

CSER Ágnes GRD.
Cooperation Forum of Trade Unions; Trade Union Confederation of Intellectual Workers

HERCZOG Mária GRD.
Family, Child and Youth Organisation for Public Use

TÓTH János GRD.
Association of the Hungarian Industrial Parks

GARAI István
National Association for Consumer Protection in Hungary

BARABÁS Miklós
European House

MALTA

CALLEJA Edwin
Secretary General Federation of Industries (FOI)

SCIBERRAS Sylvia
Honorary Assistant Secretary
Malta Chamber of Small and Medium Enterprise (GRTU)

PARNIS Michael
Deputy Secretary General (Education and International Affairs)
General Workers' Union (GWU)

DARMANIN Anna Maria
Chairperson Salvino Spiteri Foundation
Union Haddiema Maqghudin (UHM)

ATTARD Grace
President National Council of Women

POLSKA

MALINOWSKI Andrzej
Polish Employers' Confederation

DORDA Tadeusz
Polish Employers' Confederation

KRAWCZYK Jacek
Polish Confederation of Private Employers

KOMOROWSKI Marek
Polish Confederation of Private Employers

MULEWICZ Jarosław Maciej
Business Centre Club – Association of Employers

DONOCIK Tadeusz
Polish Chamber of Commerce

DRABKO Zbigniew
Federation of the Union of Agricultural Employers

ADAMCZYK Andrzej
Independent Self-Governing Trade Union „Solidarity”

KRZAKLEWSKI Marian
Independent Self-Governing Trade Union „Solidarity”

SOBOŃ Katarzyna
Independent Self-Governing Trade Union „Solidarity”

RÓŻYCKI Stanisław
All-Poland Alliance of Trade Unions

JASIŃSKI Tomasz
All-Poland Alliance of Trade Unions

SZYNAKA Edmund
Trade Unions Forum

TORNBORG Markus
National Union of Farmers, Circles and Agricultural Organizations

NIEPOKULCZYCKA Małgorzata
Polish Consumer Federation

SZADZIŃSKA Elżbieta
Polish Consumer Federation

SZYDŁOWSKI Andrzej
Union of Polish Craftsmen

KAMIENIECKI Krzysztof
Institute for Sustainable Development

CZAJKOWSKI Tomasz
Students' Parliament of the Republic of Poland

MENDZA-DROZD Marzena
Polish Federation of Non-Government Organizations

PLAKWICZ Jolanta
Polish Women League

SLOVENIJA

STOJAN Dare
Association of Employers for Craft Activities of Slovenia

STANTIC Cveto
Chamber of Commerce and Industry of Slovenia

ROKSANDIC Metka
Association of Free Trade Unions of Slovenia

REBOLJ Dusan
Confederation of Trade Unions of Slovenia PERGAM

HRIBAR Bojan
Slovenian Committee of Public Sector Trade Unions

NOSE Martin
Cooperative Union of Slovenia

GREIF Tatjana
SKUC – Students' cultural center

SLOVENSKO

LIŠKA Ján Ing.
President, Union of Pulp-Paper Industry of the Slovak Republic

MIHÓK Peter Doc. Ing.
President of the Slovak Chamber of Trade and Industry (SOPK)

ORAVEC Ján, PhDr., CSc.
President, Entrepreneur Association of Slovakia

ONDRUŠKA Peter JUDr.
Adviser for Legal Affairs, KOZ SR

MEŠŤANOVÁ EVA Paed.GRD.
Director of Foreign Relations Department and Protocol, KOZ SR
National Ecosoc Coordinator

ŠKULTÉTY Eugen
Vice-President, KOZ SR

PÁLENÍK Viliam PhD Doc. RNDr.
Head of the Department of Economic Modelling, Slovak Academy of Sciences (SAV)

ŠTERN Juraj, DrSc. GRD.h.c. prof. Ing.
Honorary Member of Slovak Rectors Conference (SRK)
Professor of the University of Economic Studies

ČERNÁ Marta RNDr.
President of the Union of Consumers Forum

DECYZJA RADY

z dnia 21 października 2004 r.

upoważniająca Wielką Brytanię do wprowadzenia środka specjalnego stanowiącego odstępstwo od art. 11 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(2004/736/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W liście zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 13 lutego 2004 r. Wielka Brytania wniosła o zezwolenia na wprowadzenie środka specjalnego stanowiącego odstępstwo od art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 77/388/EWG.

(2) Odstępstwo ma na celu zapobieganie sytuacjom uchylania się od płacenia podatku od wartości dodanej (VAT), wynikającym z zaniżania wartości niektórych usług. Jest ono w szczególności stworzone dla zapobiegania przypadkom omijania art. 6 ust. 2 dyrektywy 77/388/EWG w związku z praktykowanym w handlu samochodowym upoważnianiem personelu do prywatnego korzystania z samochodów po cenie nominalnej. Chociaż kwota ta zostaje uznana za wynagrodzenie za usługę, VAT jest, zgodnie z art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 77/388/EWG, naliczany od kwoty faktycznie płaconej przez pracownika. Jakkolwiek ze względu na powiązanie między pracodawcą a pracownikami, płacona faktycznie kwota jest sztucznie niska, co prowadzi do znacznie niższej kwoty podatku VAT.

(3) Na wniosek Wielkiej Brytanii zezwolono już na odstępstwo od art. 11 mające na celu zapobieganie problemowi zaniżania wartości dostaw towarów i usług między osobami powiązanymi, gdzie nabywca jest całkowicie lub częściowo zwolniony z podatku VAT. Ponieważ w

chwili przyznawania odstępstwa definicja „osoby powiązanej” nie obejmowała pracowników i biorąc pod uwagę, że pracownicy nie są całkowicie lub częściowo zwolnieni z podatku VAT, wnioskuje się o dalsze i bardziej szczegółowe odstępstwo.

(4) Środek specjalny powinien mieć zastosowanie wyłącznie w przypadkach, gdy administracja jest w stanie stwierdzić, że istnienie stosunku pracy miało wpływ na podstawę opodatkowania, określoną zgodnie z art. 11 część A ust. 1 lit. a). Stwierdzenie to powinno w każdym przypadku opierać się na konkretnych faktach, a nie przypuszczeniach.

(5) Biorąc pod uwagę ograniczony zasięg odstępstwa, środek specjalny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

(6) Odstępstwo nie ma negatywnego wpływu na dochody własne Wspólnoty pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG Wielka Brytania jest niniejszym uprawniona do dnia 31 grudnia 2009 r. do traktowania wartości rynkowej usługi jako podstawy opodatkowania w przypadku świadczenia usług polegających na oddaniu do użytkowania samochodu oraz kiedy świadczący usługę i odbiorca są osobami powiązanymi w handlu samochodowym.

Artykuł 2

Artykuł 1 stosuje się wyłącznie, gdy spełnione są następujące warunki:

a) świadczący usługi ma prawo do odliczania w całości lub w części podatku od wartości dodanej od samochodów;

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą (WE) nr 2004/66 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

- b) odbiorca usługi nie podlega w pełni opodatkowaniu i powiązany jest ze świadczącym usługi przez stosunek pracy, określony w ustawodawstwie krajowym;

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 października 2004 r.

- c) z okoliczności sprawy wynika, że stosunek pracy, o którym mowa w lit. b), miał wpływ na wysokość podstawy opodatkowania określoną zgodnie z art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 21 października 2004 r.

upoważniająca Włochy do zastosowania środka ustanawiającego odstępstwo od art. 2 ust. 1 Szóstej Dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych

(2004/737/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Szóstą Dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) We wniosku skierowanym do Komisji i zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 24 marca 2004 r. rząd włoski poprosił o upoważnienie do zawarcia umowy ze Szwajcarią zawierającej postanowienia ustanawiające odstępstwo od art. 2 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG.
- (2) Powody złożenia wniosku są dwojakie: po pierwsze, wprowadzenie podatku VAT od opłat za przejazd tunelem Gran San Bernardo z dniem 1 stycznia 2003 r. doprowadziło do zniekształcenia konkurencji w sprzedaży wieloprzejazdowych biletów sezonowych. Po drugie, podział przychodów dla celów podatku VAT w stosunku do fizycznej demarkacji pomiędzy krajami powoduje wysokie koszty administracyjne, ponieważ przychód jest obliczany i dzielony zgodnie z kryteriami ekonomicznymi odzwierciedlającymi podział kosztów zarządzania tunelem i utrzymania. Wspomniane koszty dotyczą nie tylko samego tunelu, obejmują również autostradę łączącą tunel na terenie Włoch z włoską siecią drogową.
- (3) Od 1 stycznia 2003 r. włoski operator tunelu nalicza i pobiera podatek VAT od opłat za przejazd tunelem Gran San Bernardo. Jednakże Szwajcaria nie stosuje podatku VAT ani podobnych podatków od opłaty za przejazd; zgodnie z Konwencją z 1958 r. zawartą pomiędzy Włochami a Szwajcarią przed wprowadzeniem wspólnego systemu podatku VAT Szwajcaria nie może zostać

zobowiązana do stosowania i pobierania włoskiego VAT-u od opłat za przejazd tunelem Gran San Bernardo. Dlatego też wprowadzenie VAT-u jedynie od opłat za przejazd pobieranych przez operatora włoskiego doprowadziło do różnicy w kosztach użytkownika i zniekształciło konkurencję w zakresie sprzedaży wieloprzejazdowych biletów sezonowych. Użytkownicy mogą płacić za wieloprzejazdowe bilety sezonowe po którejkolwiek stronie tunelu i kupować je tam, gdzie są one tańsze, czyli w Szwajcarii.

- (4) Tunel przebiega przez międzynarodową granicę i jest obsługiwany przez wspólne przedsięwzięcie włosko-szwajcarskie i dwie spółki operacyjne z siedzibami w ich odpowiednich krajach. Operator włoski, zgodnie z zasadą podziału terytorialnego, powinien naliczać podatek VAT jedynie w stosunku do części tunelu znajdującej się na terenie Włoch. Jednakże na mocy prawnie wiążącej umowy zawartej przez operatorów w roku 1963 i stosowanej dotychczas, przychód z tytułu opłaty za przejazd nie podlega podziałowi proporcjonalnie do fizycznej demarkacji pomiędzy krajami i musi być rozdzielany według kryteriów ekonomicznych odzwierciedlających podział kosztów zarządzania i utrzymania tunelu. Koszty zarządzania i utrzymania tunelu obejmują również korzystanie z odcinka autostrady zapewniającego dostęp do tunelu. Oznacza to, że dokładna kwota przychodu podzielona i rozdzielana zgodnie z tymi kryteriami może zostać określona wyłącznie a posteriori. Dla celów podatku VAT kwota ta musi następnie zostać rozbita zgodnie z zasadą podziału terytorialnego, ekstrapolując koszty zarządzania i utrzymania tunelu dla korzystania z odcinka autostrady zapewniającego dostęp do tunelu. Takie obliczanie i pobieranie podatku VAT po fakcie jest kłopotliwe i generuje wysokie koszty administracyjne. Nie można uznać go za spójne z systemem podatku konsumpcyjnego wymagającym, aby VAT był naliczany i pobierany bezzwłocznie.
- (5) Na tym tle, jedyną wykonalną opcją jest nie nakładanie podatku VAT na opłaty za przejazd tunelem Gran San Bernardo z podatku VAT. Odstępstwo stanowi znaczne uproszczenie dla wspólnego przedsięwzięcia włosko-szwajcarskiego i jego dwóch spółek operacyjnych.
- (6) Jednakże wnioskowane odstępstwo będzie miało wpływ na zasoby własne Wspólnot z tytułu podatku od wartości dodanej i w związku z tym wymaga środków wyrównawczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG Republikę Włoską upoważnia się niniejszym do zawarcia umowy ze Szwajcarią w celu nienakładania podatku VAT na opłaty za przejazd tunelem Gran San Bernardo z podatku VAT. Upoważnienia udziela się pod warunkiem dokonywania przez Republikę Włoską corocznego oszacowania kwoty strat z tytułu podatku VAT na etapie konsumpcji finalnej i dodawania odpowiedniej rekompensaty do podstawy VAT stosowanej do określenia jej udziału w zasobach własnych Wspólnoty.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 października 2004 r.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 21 października 2004 r.

upoważniająca Portugalię do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 ust. 1 lit. a) i art. 22 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych

(2004/738/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

i w związku z tym nie będzie już im przysługiwało prawo do odliczeń.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 1,

(8) Niniejsze uregulowanie stanowi odstępstwo od art. 21 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy, ponieważ sprzedawca hurtowy uważany jest za płatnika VAT w odniesieniu do sprzedaży produktów konsumentom końcowym przez detalistów.

uwzględniając wniosek Komisji,

(9) Hurtownicy zobowiązani są spełnić obowiązki związane ze zwrotem podatku, wystawianiem faktur, uiszczaniem podatku itd. w odniesieniu do towarów sprzedawanych konsumentom końcowym przez współpracujących z nimi detalistów, a na zasadzie odstępstwa od postanowień art. 22 detaliści ci są zwolnieni z tych obowiązków w odniesieniu do dostaw produktów konsumentom końcowym.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Listem zarejestrowanym przez Komisję w dniu 19 lutego 2004 r. Portugalia przedłożyła wniosek o upoważnienie jej do zastosowania w odniesieniu do sektora sprzedaży akwizycyjnej środka stanowiącego odstępstwo.

(10) Uregulowanie to zostało zatwierdzone wcześniejszą decyzją Rady 1999/82/WE z dnia 18 stycznia 1999 r.⁽²⁾, która obowiązywała od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2000 r.

(2) Pozostałe Państwa Członkowskie zostały poinformowane o tym wniosku listem z dnia 26 marca 2004 r.

(3) W dniu 30 marca 2004 r. Portugalia została powiadomiona, że Komisja jest w posiadaniu wszystkich informacji niezbędnych do rozpatrzenia sprawy.

(11) Komisja uznaje niniejsze odstępstwo za środek mający na celu uproszczenie procedury poboru podatku, które jest w związku z tym zgodne z warunkami określonymi w art. 27 szóstej dyrektywy.

(4) Środek specjalny ma na celu umożliwienie niektórym przedsiębiorcom, działającym w sektorze sprzedaży akwizycyjnej, zapłaty podatku VAT za sprzedawane produkty zamiast zaopatrujących się u nich detalistów, pod warunkiem że całość obrotów tych przedsiębiorców pochodzi ze sprzedaży akwizycyjnej, dokonanej przez detalistów działających we własnym imieniu i na własny rachunek oraz że listy cen detalicznych wszystkich produktów ustalone są z góry i są przestrzegane.

(12) Należy zezwolić na stosowanie odstępstwa do dnia 31 grudnia 2009 r.

(5) Odstępstwo ma zastosowanie jedynie do przypadków, w których przedsiębiorca sprzedaje swoje produkty bezpośrednio detalistom, którzy następnie odsprzedają je bezpośrednio konsumentom końcowym.

(13) Odstępstwo nie będzie miało wpływu na wysokość podatku VAT pobieranego na etapie konsumpcji końcowej i nie ma negatywnego wpływu na zasoby własne Wspólnot Europejskich, pochodzące z podatku VAT,

(6) Przedsiębiorcy, którzy spełniają wyżej wymienione warunki i uzyskali odpowiednie zezwolenie od administracji podatkowej, będą uiszczali podatek VAT na podstawie ustalonej z góry ceny sprzedaży detalicznej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

(7) Detaliści, których dotyczą niniejsze regulacje, nie będą zobowiązani do zapłaty podatku VAT od ich sprzedaży

Uprawnia się niniejszym Portugalię do stosowania do dnia 31 grudnia 2009 r. środka specjalnego przy opodatkowaniu sprzedaży akwizycyjnej, który zawiera odstępstwo od postanowień szóstej dyrektywy 77/388/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

⁽²⁾ Dz.U. L 27 z 2.2.1999, str. 28.

Przedsiębiorcy, którzy całość swoich obrotów uzyskują ze sprzedaży akwizycyjnej, dokonywanej przez detalistów działających we własnym imieniu i na własny rachunek, mogą złożyć wniosek do administracji podatkowej o wydanie pozwolenia na stosowanie postanowień poniższych art. 2 i 3, pod warunkiem że:

- a) wszystkie produkty sprzedawane przez przedsiębiorcę znajdują się na sporządzonej z góry liście cen stosowanych na etapie konsumpcji końcowej;
- b) przedsiębiorca sprzedaje produkty bezpośrednio detalistom, którzy z kolei sprzedają je bezpośrednio konsumentom końcowym.

Artykuł 2

Na zasadzie odstępstwa od art. 21 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy 77/388/EWG, przedsiębiorcy, którzy uzyskali pozwolenie

na stosowanie niniejszego środka specjalnego, są odpowiedzialni za zapłatę podatku w związku z dostawami towarów dokonywanymi przez współpracujących z nimi detalistów konsumentom końcowym.

Artykuł 3

Detaliści zaopatrujący się u przedsiębiorców, którzy uzyskali pozwolenie na stosowanie tego środka specjalnego, zwolnieni są z obowiązków określonych w art. 22 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do dostaw produktów konsumentom końcowym.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 października 2004 r.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA BiH/3/2004**z dnia 29 września 2004 r.****w sprawie ustanowienia Komitetu Uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie****(2004/739/WPZiB)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

Artykuł 1

Ustanowienie

uwzględniając wspólne działanie Rady 2004/570/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie operacji wojskowej prowadzonej przez Unię Europejską w Bośni i Hercegowinie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust.5,

Niniejszym ustanawia się Komitet Uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie (zwany dalej „Komitetem Uczestników”).

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Funkcje

(1) Na mocy art. 11 wspólnego działania 2004/570/WPZiB, Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (PSC) do podjęcia odpowiednich decyzji w sprawie ustanowienia Komitetu Uczestników operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.

Zakres uprawnień Komitetu Uczestników ustanowiony jest w konkluzjach ze szczytu Rady Europejskiej w Nicei (z dnia 7, 8 i 9 grudnia 2000 r.) i Brukseli (z dnia 24 i 25 października 2002 r.).

(2) Konkluzje ze szczytu Rady Europejskiej w Nicei z dnia 7, 8 i 9 grudnia 2000 r. i w Brukseli z dnia 24 i 25 października 2002 r. ustanowiły uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich w operacjach zarządzania kryzysami i ustanowienia Komitetu Uczestników.

Artykuł 3

Skład

(3) Komitet Uczestników będzie odgrywał kluczową rolę w bieżącym zarządzaniu operacją; Komitet będzie głównym forum, na którym państwa wnoszące wkład będą omawiać kwestie zaangażowania ich sił w operację; Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa, który sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne operacji, weźmie pod uwagę opinie wydane przez Komitet Uczestników.

1. Członkami Komitetu Uczestników są następujące osoby:

— te Państwa Członkowskie, które biorą udział w operacjach UE prowadzonych z udziałem wspólnych środków i zdolności NATO, a także Danii;

(4) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wykonywaniu decyzji i działań Unii Europejskiej, które mają wpływy na kwestie obronne. W związku z powyższym Dania nie uczestniczy w finansowaniu operacji.

— przedstawiciele państw trzecich biorących udział w operacji i wnoszących znaczący wkład wojskowy, jak również przedstawiciele innych państw trzecich, o których mowa w załączniku.

(5) Rada Europejska w Kopenhadze w dniach 12 i 13 grudnia 2002 r. przyjęła deklarację stwierdzającą, że uzgodnienia „Berlin plus” i ich realizacja będą mieć zastosowanie tylko do tych Państw Członkowskich Unii Europejskiej, które są członkami NATO albo stronami „Partnerstwa dla Pokoju” i które zawarły dwustronne umowy bezpieczeństwa z NATO.

2. Dyrektorzy generalni Sztabu Wojskowego Unii Europejskiej (DGEUMS) i dowódca operacji UE są także uprawnieni do uczestnictwa w lub bycia reprezentowanymi na posiedzeniach Komitetu Uczestników.

Artykuł 4

Przewodniczący

Zgodnie z konkluzjami Rady ze szczytu w Nicei i bez uszczerbku dla prerogatyw Prezydencji, przewodniczącym Komitetu Uczestników tej operacji będzie Sekretarz Generalny/-Wysoki Przedstawiciel, lub jego przedstawiciel konsultujący się ściśle z Prezydentą wspomaganym przez przewodniczącego Komitetu Wojskowego Unii Europejskiej (CEUMC) lub jego przedstawiciela.

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 28.7.2004, str. 10.

Artykuł 5**Posiedzenia**

1. Komitet Uczestników jest regularnie zwoływany przez przewodniczącego. Jeśli wymagają tego okoliczności, z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek członka mogą być zwołane posiedzenia nadzwyczajne.

2. Przed posiedzeniem, przewodniczący podaje do wiadomości wstępny porządek obrad i dokumenty odnoszące się do posiedzenia. Po każdym posiedzeniu podawany jest do wiadomości protokół z obrad.

3. W stosownych przypadkach, przedstawiciele Komisji i inne osoby mogą być zaproszone do udziału w odpowiednich częściach dyskusji.

Artykuł 6**Procedura**

1. Z wyjątkiem przepisów ust. 3 i bez uszczerbku dla kompetencji Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa oraz obowiązków dowódcy operacji UE,

- zasadę jednomyślności przedstawicieli państw wnoszących wkład do operacji stosuje się, gdy Komitet Uczestników podejmuje decyzje w sprawie bieżącego zarządzania operacją;
- zasadę jednomyślności członków Komitetu Uczestników stosuje się gdy Komitet Uczestników wystosowuje zalecenia dotyczące możliwego dostosowania do planowania operacyjnego, łącznie z możliwym dostosowaniem do celów.

Wstrzymanie się od głosu przez członka nie wyklucza zastosowania zasady jednomyślności.

2. Przewodniczący ustala czy większość przedstawicieli Państw uprawnionych do uczestnictwa w obradach jest obecna.

3. Wszystkie kwestie proceduralne są rozstrzygane zwykłą większością głosów członków obecnych na posiedzeniu.

4. Dania nie uczestniczy w podejmowaniu decyzji przez Komitet.

Artykuł 7**Poufność**

1. Przepisy bezpieczeństwa Rady stosuje się do posiedzeń i obrad Komitetu Uczestników. W szczególności, przedstawiciele biorący udział w Komitecie Uczestników posiadają odpowiednie certyfikaty dostępu do informacji niejawnych.

2. Treść obrad Komitetu Uczestników objęta jest tajemnicą zawodową, chyba że Komitet Uczestników jednomyślnie zdecyduje inaczej.

Artykuł 8**Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 września 2004 r.

*W imieniu Komitetu Politycznego i
Bezpieczeństwa*
A. HAMER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

LISTA PAŃSTW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3, UST. 1

- Argentyna
 - Bułgaria
 - Kanada
 - Chile
 - Maroko
 - Nowa Zelandia
 - Norwegia
 - Rumunia
 - Szwajcaria
 - Turcja
-